

Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region

Suvartha

Vol. 32 | May 2023 | No. 3

Pastor P.M. Cherian in a Pastor's family conference at Latur

Pastors and their families with care takers (Solapur)

Scene from Solapur District convention

Pastors of Kolhapur district with care takers

Visit us at : <http://suvarthamagazine.org>

IPC Mumbai East District Executive Committee for 2023-24

Pr. P. Joy
President

Pr. K.J. Shaji
Vice President

Pr. Biju G. John
Secretary

Br. Anu Cherian
Treasurer

IPC Thane District Committee

Thane Pentecostal Fellowship (TPF) Committee

Team members at Navapur with native missionaries

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Pastor SAJI PEECHI

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

MATHEW CHERIAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Editorial 2

Resurrection : The Cosmic Singularity..... 3

Timeless Sayings of Jesus Christ - III..... 6

A study on the Book of James (Part 3)8

Jesus Christ :

His Crown (Resurrection) is unique! (Part 6)10

Why God Permits Suffering and Pain? 11

Children's Corner 13

News & JKS 14

मूल्यवान अनुग्रह (भाग-३) 15

അന്ത്യകാല സംഭവങ്ങൾ (ഭാഗം - 3) 16

കരിതദ്ധ്യാനിയും ഉത്സാഹിയുമായ പാ. കെ.വി. എബ്രഹാം 19

കൈയൊഴിയുന്ന മനുഷ്യരും കൈനീട്ടുന്ന കർത്താവും 20

കവിത : കുരിശ് 21

കുടിലതകളിൽ കൂടുങ്ങരുതേ ! 23

പാസ്റ്റർ കെ.വി. എബ്രഹാം: ഇനി ഓർമ്മകളിൽ 24

All communications including materials for publication should addressed to :

Editor, SUVARTHA,

P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.

E-mail : suvarthamagazine@gmail.com

suvartha@yahoo.com

Cheques / Drafts to be drawn in favour of "Suvartha Publications"

Registered Letters / Cheques / Drafts / Money Orders

should be sent in the following address :

Mr. Varghese Kollakompil

A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar, Chembur, Mumbai - 400 089

Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 200/-	Rs. 2000/-
In Middle East	Rs. 500/-	Rs. 5000/-
In USA/Canada	\$ 25	\$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 7000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 5000/-
Full page (Inside)	Rs. 4000/-
Half page (Inside)	Rs. 3000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 1000/-

ദൈവജനം കൂടാരം മാറ്റി അടിക്കാൻ സമയമായി

സഞ്ചാരികളും സൈനികരും തങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ വിശ്രമത്തിനായ് ഒരുക്കുന്ന താല്പാലിക പാർപ്പിടമാണ് കൂടാരം.

ഭൂമിയിൽ അല്പകാലത്തേക്ക് പാർക്കുന്ന ഈ ശരീരത്തെ കൂടാരം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ നിത്യതയിൽ ദൈവജനത്തിന് ലഭിക്കുന്ന പുതിയ ശരീരത്തെ കെട്ടിടം എന്നാണ് അപ്പോസ്തോലന്റെ ഭാഷ്യം.

ഇത് ഭൂമിയിൽ ഒരു പ്രദേശത്തു നിന്നും മറ്റൊരു പ്രദേശത്തേക്കുള്ള മാറ്റമാണെങ്കിൽ ദൈവ ജനത്തിന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്നത് അത്തരമൊരു മാറ്റമല്ല. അത് ഭൂമിയിലുള്ളതിനേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. അതൊരു സ്ഥലം മാറ്റം മാത്രമല്ല ജോലിയിൽ ഉയർന്ന പദവിയിലേക്കുള്ള സ്ഥാനക്കയറ്റം കൂടെയാണ്.

യാത്രീകരുടെ സൗകര്യവും ക്രമീകരണവുമനുസരിച്ച് കൂടാരമടിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനും വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നു. തുകൽകെണ്ടോ തുണികൊണ്ടോ ചണംകൊണ്ടോ ഉള്ള വിരിപ്പുകൾ ചേർത്താണ് കൂടാരം നിർമ്മിക്കുന്നത്.

വെയിലിൽ നിന്നും മഴയിൽ നിന്നുമുള്ള താൽക്കാലിക സംരക്ഷണമാണ് കൂടാരം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

തറയിൽ ഉറപ്പിക്കാനുള്ള കുറ്റികളും ചുറ്റുപാടുകളിലേക്ക് വലിച്ചു കെട്ടാനുള്ള കയറുകളും ഉയർത്തി നിർത്താനുള്ള കമ്പുകളും വലിച്ചു കെട്ടാനുള്ള മേൽവീരിയുമാണ് കൂടാരത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ.

ബൈബിളിൽ കൂടാരമടിച്ചു പാർത്ത വ്യക്തിയായി പരിഗണിക്കുന്നത് അബ്രഹാമിനെയാണ്.

പിന്നീട് തന്റെ പിൻഗാമികളും യിസ്രായേൽ മക്കളും മരുഭൂമി യാത്രയിൽ കൂടാരം മാറ്റി മാറ്റി അടിച്ചു യാത്ര ചെയ്തു വന്നു. ഒട്ടേറെ പരിമിതികൾ സഹിച്ചു വേണം കൂടാരത്തിൽ പാർക്കുവാൻ.

ശുശ്രൂഷയോടുള്ള ബന്ധത്തിലും ഭൗതിക ജോലിയോടുള്ള ബന്ധത്തിലും ഭൂമിയിലെ പര ദേശവാസത്തിന്റെ കാലയളവിൽ വിവിധ ഇടങ്ങളിലേക്ക് പലർക്കും കൂടാരം മാറ്റി സ്ഥാപിക്കേണ്ടി വരും.

ഇതെല്ലാം ഭൂമിയിലെ ഒരു സ്ഥലത്തു നിന്നും മറ്റൊരിടത്തേക്കുള്ള താല്പാലിക മാറ്റമാണെങ്കിൽ പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ നമ്മുടെ ശരീരം സംബന്ധിച്ച് കൂടാരം എന്ന് പറയുന്ന ഒരു വേദഭാഗം കൊരിന്ത്യ ലേഖനത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

ഭൂമിയിലെ മർത്യമായ ഭൗമശരീരത്തെ കൂടാരം എന്ന് താൻ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരർത്ഥത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ ഈ കൂടാരം വിട്ട് പോകേണ്ടവരാണ്.

ഭൂമിയിൽ പരിമിതികൾ അനുവദിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശാലമായ അനുഗ്രഹങ്ങളാണുള്ളതെന്ന് പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

കെട്ടിടം പോലെ സകര്യമുള്ളതല്ല കൂടാരം. അടിസ്ഥാനങ്ങളില്ലാത്ത അസ്ഥിവാദങ്ങളില്ലാത്ത ഒന്നാണ് കൂടാരം. അവിടെ പരിമിതമായ പാർപ്പിട സൗകര്യങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്.

എന്നാൽ വിശാലമായ ചുറ്റുപാടാണ് കെട്ടിടത്തിനുള്ളത്. വാതിലുകൾ, ജനലുകൾ, വിശാലമായ മുറികൾ, പാചക സംവിധാനങ്ങൾ, മനോഹരമായ കിടപ്പുമുറികൾ തുടങ്ങി പലതും മുൻ നിർണ്ണയമനുസരിച്ച് കെട്ടിടത്തിൽ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയും.

അര ശതാബ്ദത്തിലേറെ ഉത്തര ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ആയിരുന്ന ഞാൻ ഇപ്പോൾ കൂടാരം മാറ്റി അടിക്കുന്ന തന്ത്രപ്പടിയാണ്.

നിരവധി തവണ ശുശ്രൂഷയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിരവധി ഇടങ്ങളിൽ കൂടാരം മാറ്റി അടിക്കാൻ ദൈവം കൃപ ചെയ്തു. ഇനി സ്വന്തനാട്ടിലേക്ക് വിശ്രമജീവിതത്തിനായി പോകാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്.

ഇത് ഭൂമിയിൽ ഒരു പ്രദേശത്തു നിന്നും മറ്റൊരു പ്രദേശത്തേക്കുള്ള മാറ്റമാണെങ്കിൽ ദൈവ ജനത്തിന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്നത് അത്തരമൊരു മാറ്റമല്ല. അത് ഭൂമിയിലുള്ളതിനേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. അതൊരു സ്ഥലം മാറ്റം മാത്രമല്ല ജോലിയിൽ ഉയർന്ന പദവിയിലേക്കുള്ള സ്ഥാനക്കയറ്റം കൂടെയാണ്.

ഭൂമിയിലെ പ്രവർത്തികൾക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നിടം. അവിടെ പോകുന്നതിനു പ്രതിബന്ധമായി ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തിൽ യാതൊന്നും ഉണ്ടാകരുത്.

പ്രത്യുത വേരുകൾ ഈ മണ്ണിൽ ആഴ്ന്നു പോകാതെ സൂക്ഷിക്കേണം. ഇവിടെ ആരും സ്ഥിര വാസികളല്ല. കാഹളം കേൾക്കുമ്പോൾ രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച് ദേശാന്തര ഗമനം ചെയ്യേണ്ടവരാണ് പുതിയ നിയമ ഭക്തന്മാർ. നമ്മുടെ കൂടാരത്തിന്റെ കുറ്റികൾ ഇവിടെ സ്ഥിരമായി ഉറപ്പിക്കാനുള്ളതല്ല.

സ്വർഗ്ഗീയമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് അതിനാവശ്യം. ദൈവ വചനത്തിലുള്ള സമർപ്പണവും വിശുദ്ധ ജീവിതവും അതിനായി നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ....!!!

Pastor P. Joy

Christian
Apologetics

Resurrection: *The Cosmic Singularity*

"For if the dead do not rise, then Christ is not risen. And if Christ is not risen, your faith is futile; you are still in your sins! Then also those who have fallen asleep in Christ have perished. If in this life only we have hope in Christ, we are of all men the most pitiable"
(1 Corinthians 15:16-19)

Ashish John
M.Sc.
Mumbai

The Limitation of Science

Science is perhaps the most fascinating and puissant weapon that humankind has ever invented. It has bestowed humanity with tremendous power and promise for advancement. From exploring the fundamental rules of the universe to creating technologies and ideas that have revolutionised every aspect of our life. Communication, entertainment, transportation, medicine and countless other modern-day blessings are products of Science. No wonder, the modern man reveres if not worship Science.

Science presents a grand narrative, the epic tale of the cosmos, the story of the emerging universe, the history of the star and galaxy formation, and the adventure of life evolving on our planet, Earth. Though it is a wonderful story, science only tells a part of it. Everyone, I think, is somehow interested in our past. What brought us, humans, here? How were the odds? The chances were pretty slim, yet here we are! Isn't that fantastic?

Although science attempts to answer some of these questions and does indeed provide a history of our past, the grand story fails to count in some of our deepest and fundamental existential questions. Why are we here? What is our purpose? Is there any meaning to Life? The twenty-first century man is deluded to

believe that questions are best answered by science and if science fails to answer a question then the question is inherently useless. We may yearn for higher answers but none exist, we are after all stardust.

But if there are no answers, what led us to such questions? And why are these the questions that ultimately drive our lives?. The primary themes throughout human culture's literature, music, and visual arts have centred around these questions. No matter how grand the story of the universe and human civilization

might appeal to us individuals on a larger scale, a question stays – Where does this story leave us on an existential scale?

As exciting as it may be, the grand story might seem through the lenses of science we must turn to other disciplines to paint the remaining canvas! Science, as powerful as it might seem, has its own epistemic boundaries.

Moving Beyond Science

Science in all its grandeur fails to provide answers to the most important problems in life. As Nobel prize-winning Brazilian

biologist Sir Peter Medawar puts it, "The existence of a limit to science is, however, made clear by its inability to answer childlike elementary questions having to do with first and last things – questions such as "How did everything begin?" "What are we all here for?" "What is the point of living?"

As exciting as it may be, the grand story might seem through the lenses of science we must turn to other disciplines to paint the remaining canvas! We must humbly recognise

Science presents a grand narrative, the epic tale of the cosmos, the story of the emerging universe, the history of the star and galaxy formation, and the adventure of life evolving on our planet, Earth. Though it is a wonderful story, science only tells a part of it.

Most philosophical and religious traditions aim at providing some compelling responses to these pressing issues. Where do we turn for answers? The 'modern scientific tempered' man is quick to dismiss anything that has to do with God. More often than not scepticism against God does not arise from reasoned and structured arguments, rather it arises from secular dogmas that are ingrained in our modern psyche.

the epistemic boundaries of science and instead of dismissing these fundamental questions, we must seek to find compelling answers. Science, as powerful as it might seem, has its own epistemic boundaries. The claim that "All that is true should be scientifically proven" in itself cannot be proven scientifically for a person who begins by assuming that the material universe is all that fails to see evidence even when it is available.

Coupled with these existential questions is a poignant reality of Death. Something that all of us would definitely experience sometime in the near future! No matter how precious, exciting and beautiful our life might seem it is only a breath. No matter what life has gifted us thus far and whatever life will, in the future, joy or sorrow, cheer or melancholy, plenty or poverty, health or sickness, fame or shame.... At the end of it all, we are going to die!

All life culminates in death. Is there anything beyond death? Is there a soul? Is there an afterlife? When we lose loved ones, death is seen in its most heartbreaking form. Each and every person has experienced a loss. We can all understand how it feels. And without a doubt, amid such trying circumstances, we are forced to confront questions. What purpose does life have after this?

Most philosophical and religious traditions aim at providing some compelling responses to these pressing issues. Where do we turn for answers? The 'modern scientific tempered' man is quick to dismiss anything that has to do with God. More often than not scepticism against God does not arise from reasoned and structured arguments, rather it arises from secular dogmas that are ingrained in our modern psyche. However, I will not venture to present philosophical arguments for existence for God, rather I would now seek solve the unresolved questions that I have considered above by briefly presenting the case for the resurrection of Jesus Christ and how, if true, is of immense importance and provides compelling answers to these unsettling questions.

The Myth that Became History

Consider the scenario that if for a moment God chooses to reveal Himself in History as a man, who is the best candidate that fits the description? 'Jesus of Nazareth - He is arguably the greatest Man in Human history. Jesus is by far the most well-attested person in all of antiquity! On a popular level, I am sure that you might have heard objections levelled against the existence of Jesus, people arguing that Jesus was a myth and probably never existed. But such a view does not exist among scholars. There is not a single credible historian in the world, who teaches classics, New Testament, and Antiquity who believes that Jesus did not exist in History.

Another unanimously agreed fact is His death by crucifixion and after Jesus's death, His tomb was found empty on the third day. There are at least 13 recorded instances of Jesus' r e s u r r e c t i o n appearances, 9 of which are group appearances. Had these appearances been just hallucinations, the Jewish authorities could have easily produced the physical body of Jesus but instead, their best

Each and every person has experienced a loss. We can all understand how it feels. And without a doubt, amid such trying circumstances, we are forced to confront questions. What purpose does life have after this?

accusation was that the disciples stole the body. Even today many skeptics are convinced by such flimsy reasoning. A group of probably illiterate fishermen stole the body and then proclaimed that Christ had risen from the dead. To get what? We know from history and traditions that all of them, except the apostle John, to have been martyred. They were beaten, sliced, beheaded, dipped in hot oil, burned to death, and crucified. Would any sane individual actually believe that the disciples cooked up the entire thing and then got themselves killed in the cruelest way imaginable for a belief that they know for sure was a lie?

Viewed from our modern lens we might be quick to assume 1st-century Jews were illiterate and therefore they could have been easily convinced about the story of dead people coming back to life. As compelling as this may sound

to us, the concept of real bodily resurrection did not exist among the first-century Jews or Greeks. The idea of the soul re-entering the body that it had left is indeed an alien idea. Further, given the fact that Judaism was strictly monotheistic, they would not have entertained the idea of a 'human god.'

From its inception, Christianity taught that its founder had been crucified and on the third day rose to life. There are many religions that make such supernatural claims, but in almost all cases these claims developed over hundreds of years. And we cannot trace these claims to the life and time of the supposed leader. But in contrast, Christians proclaimed the physical bodily resurrection right from the very beginning, probably within a few weeks of the supposed events. If Christianity is the effect, what is the cause of that effect? Historian N.T. Wright says "As a historian, I cannot explain the rise of early Christianity unless Jesus rose again, leaving an empty tomb behind Him".

What best explains these facts that we have just discussed? The Historical and theological points that I have just established give a compelling case for the resurrection of Jesus Christ. If Jesus did not rise from the dead He is not God. He is just a conman who lived and fooled people and continues to fool people for the last two thousand years. But if He did rise from the dead, then He is God. And this fact changes completely the human story, it beautifies and transcends cosmic history and it answers our existential questions, about the resurrection of Jesus Christ.

The Hope

I would be interested in bringing to your notice the essence of resurrection as a historical event. What is the bigger picture of Life? If our existence and our place in the cosmos were

meaningless then we should never have sought meaning at all. Our deepest experiences of reality, the deeper meaning we derive from our devotion to art, music and literature, and our intense desire to what lies beyond, especially life after. To ignore these deepest longings is futile. To know the equations of stationary waves is commendable but listening to Bach's prelude fills our hearts with immense hope and joy. To know the properties of light is great but to look at the sunset and appreciate its beauty is something beyond mere knowledge. The scientific story of the cosmos, as exciting as it is, is incomplete to explain these deepest desires and emotions.

The reality of death is starkly frightening and the heart yearns for higher answers. Our discussions so far had been centred around discussing tangible proofs for the case for historical resurrection and I skimmed very briefly exploring a very small part of the literature. But the death and resurrection of Jesus is not merely a one-time historical

event; it changes the course of history. The Cross and Resurrection give us the higher answers; it tells us the completed story. It gives us hope beyond. The Cross displays the audacity of God to become a corpse and partake in the suffering of humanity; the Resurrection proclaims hope. The story does not end in death. We won't reduce to cosmic dust as C.S Lewis beautifully puts it "Nature is mortal; we shall outlive her. When all the suns and nebulae have passed away, each one of you will still be alive. Nature is only the image, the symbol; but it is the symbol the Scripture invites me to use. We are summoned to pass in through Nature, beyond her, into that splendour which she fitfully reflects."

The Resurrection is a cosmic singularity, a historical anomaly and a glitch in the matrix! ■

The death and resurrection of Jesus is not merely a one-time historical event; it changes the course of history. The Cross and Resurrection give us the higher answers; it tells us the completed story. It gives us hope beyond. The Cross displays the audacity of God to become a corpse and partake in the suffering of humanity; the Resurrection proclaims hope. The story does not end in death.

If Christianity is the effect, what is the cause of that effect?

Historian N.T. Wright says "As a historian, I cannot explain the rise of early Christianity unless Jesus rose again, leaving an empty tomb behind Him"

Resurrection is a cosmic singularity, a historical anomaly and a glitch in the matrix!

New Series:

Timeless Sayings of Jesus Christ!

**Dr. Shibu
Cherian**
MS, MBA,
D.Min., Ph.D.

Devotional: THREE

BUILDING our LIVES on a SOLID FOUNDATION!

**“Therefore, whoever hears these sayings of Mine, and does them, I will liken him to a wise man who built his house on the rock: and the rain descended, the floods came, and the winds blew and beat on that house; and it did not fall, for it was founded on the rock. But everyone who hears these sayings of Mine, and does not do them, will be like a foolish man who built his house on the sand: and the rain descended, the floods came, and the winds blew and beat on that house; and it fell. And great was its fall”
(Matthew 7:24-27)**

Our Lord Jesus Christ closes His ‘Sermon on the Mount’ with a parable that drives home the importance of obedience. It is not enough to hear these sayings; we must put them into practice. If a person lives according to the principles of this sermon, the world calls him a fool but Jesus calls him a wise man. The world considers a wise man to be someone who lives by sight, who lives for the present, and who lives for self; Jesus calls such a person a fool. Mere religious profession is both unwise and worthless in withstanding the tests of life. Hearing

and doing what Jesus said determines success or failure in one’s earthly walk.

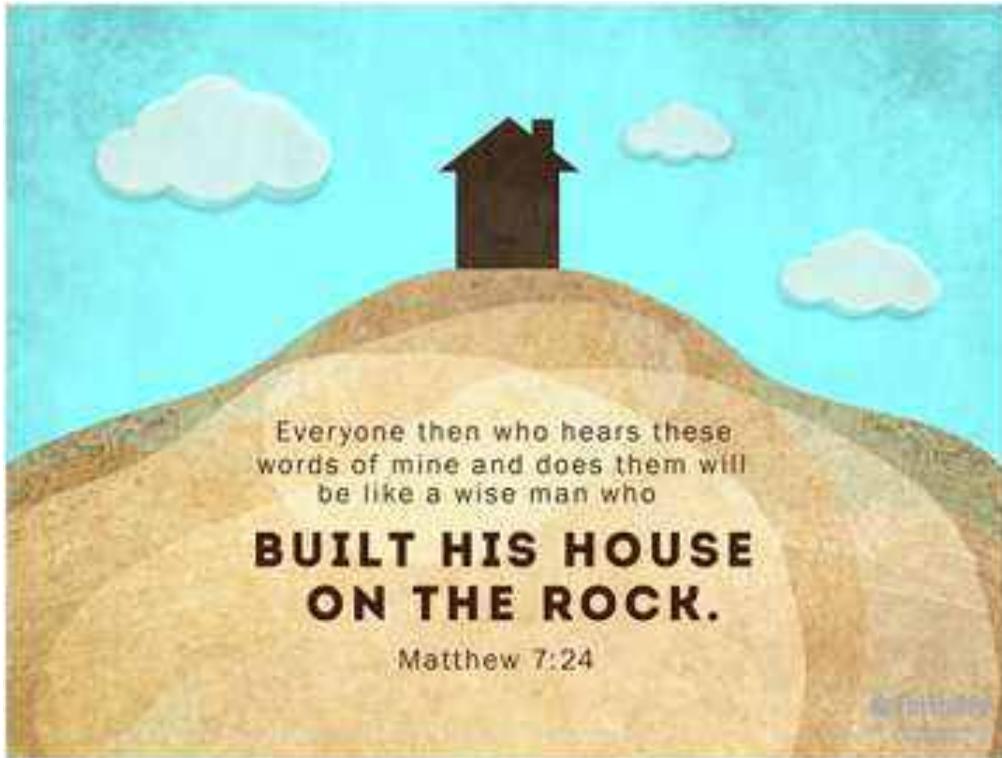
The key difference in the two houses is not their external appearance. Pharisees and scribes may seem to be as righteous as the heirs of the kingdom. The key in the story is the foundations. The house on the rock pictures a life founded on

a proper relationship to Christ (16:18; 1 Cor. 10:4; 1 Pet. 2:4–8). It will stand the test of Christ’s judgment, but the house on the sand will fail the test (see 1 Cor. 3:12–15).

It is also legitimate to use the wise and foolish builders to

The key difference in the two houses is not their external appearance. Pharisees and scribes may seem to be as righteous as the heirs of the kingdom. The key in the story is the foundations.

is the Pastor of Carolinas Christian Assembly in Matthews, NC that serves all Asian Indians in and around the Charlotte area. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ <http://www.unitedintheword.com>

Building our lives on an unstable foundation like the sifting morals of the present world, worldly permissive culture and the opinions of others will result in total destruction at the times of testing. By obeying the unwavering truth of God's word will bring stability that is not available anywhere else!

illustrate the gospel. The wise man puts his full confidence in the Rock, Christ Jesus, as Lord and Savior. The foolish man refuses to repent and rejects Jesus as his only hope of salvation.

To build our lives on a solid foundation, we need to follow the instructions of Jesus by both hearing and doing the things that Jesus has told us (v. 24). Then only we will have

To build our lives on a solid foundation, we need to follow the instructions of Jesus by both hearing and doing the things that Jesus has told us. Then only we will have safe, solid and significant lives.

safe, solid and significant lives. Building our lives on an unstable foundation like the sifting morals of the present world, worldly permissive culture and the opinions of others will result in total destruction at the times of testing. By obeying

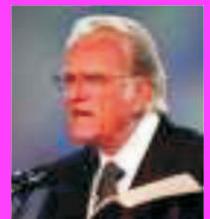
the unwavering truth of God's word will bring stability that is not available anywhere else!

"But be doers of the word and not hearers only, deceiving yourselves. For if anyone is a hearer of the word and not a doer, he is like a man observing his natural face in a mirror; for he observes himself, goes away, and immediately

forgets what kind of man he was. But he who looks into the perfect law of liberty and continues in it, and is not a forgetful hearer but a doer of the work, this one will be blessed in what he does." (James 1:22-25) ■

Quotable Quotes from Rev. Billy Graham

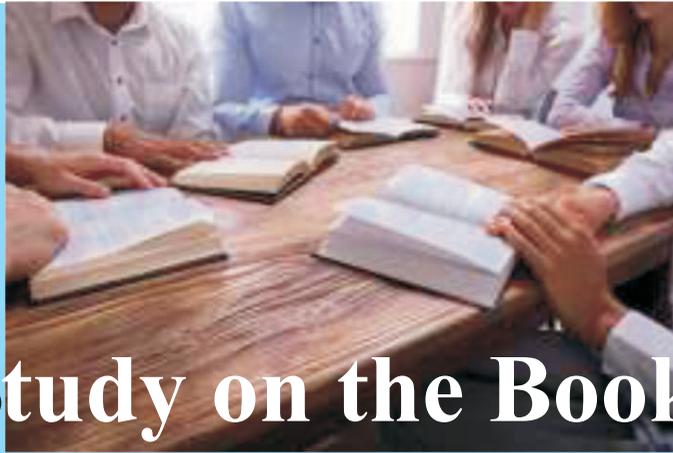
"When wealth is lost, nothing is lost; when health is lost, something is lost; when character is lost, all is lost"
 "God has given us two hands, one to receive with and the other to give with"
 "When granted many years of life, growing old in age is natural, but growing old with grace is a choice"

Beginning
a New Series of
Bible Study

Rev. K.M. Varghese

A Study on the Book of James (Part 3)

Criticisms against the Epistle of James

1. It is not a Christian book.

Some scholars have suggested that this is Jewish literature given a Christian outlook by inserting the name of Jesus. (T K George, The Epistles of James and Jude, p. 14). But, if this was Jewish literature, then one could ask why the writer is silent about the temple, the observance of the law, the feasts, and the sacrifices.

2. This is not an epistle

According to the biblical scholar Harnack, the epistle of James is just a summary of exhortations selected from many sermons. He fails to see unity in the ideas presented in this book. Even if one fails to see closeness and unity at the surface of this book (a mine of practical Christian teachings), one can see them in its depths.

3. It is a rebuttal

The Epistle of James is simply a rebuttal written by someone to support Judaism against those who attacked it for maintaining the early Christian church. It is true that early in the Christian Church there were those who propagated Judaism and those who rejected it. But in this book, rather than refuting any teachings, the writer is correcting the mistakes in the practical life of the devotees.

4. It is a later article

The church that James is writing about does not have the character of the church found in

Acts. Therefore, this is an epistle written by someone in the later days when the church was corrupted. It is true, in the early days of the Jerusalem church, everyone lived together and counted everything as common (Acts 2:43-47; 4:32-35), but neither the Jerusalem church nor the other churches of that time were perfect. Paul addresses the Corinthians, one of the churches of his day, as carnal (1 Corinthians 3:1). Peter admonishes his readers to continue not following the practices of the world (1 Peter 4:3).

John asks his readers how the love of God abides in anyone who has the world's interests and does not show compassion to his brother in his need (1 John 3:17). Although it is true that the church became corrupt in later times, there were errors that needed correction even in the early church.

5. Language of the Epistle

James' Epistle is a beautiful piece of literature. He introduced 73 new terms just in this article alone. Born as the son of a carpenter, worked in a smithy, grew up in a village, lived in Jerusalem all his life, and later headed the Jerusalem Church, it is criticized that James could not have produced such an attractive literary work. James' epistle was probably written with the help of a secretary. In that case, the ideas would be those of James and the language of the secretary. The original writing of this epistle must have been in James' native language, Aramaic, rather than in Greek. Another justification for the literary beauty of the text is the argument that it was translated into beautiful

Although it is true that the church became corrupt in later times, there were errors that needed correction even in the early church.

Greek. Literature is not the monopoly of cultured urbanites and the educated. Pilgrim's Progress written by John Bunyan, a tinsmith, is an example. In that case, it is not impossible for James to write such a book in Greek.

6. Thoughts from other New Testament texts

James' ideas are from Paul's and Peter's writings (James 1:10-11; 1 Peter 1:24-25, James 3:6, 1 Peter 5:5).

It is very natural to use similar words to express similar thoughts when one is in the service of the Lord. Some of James' ideas can be found not only in Peter but also in Paul. (James 4:7; 1 Peter 5:8-9; Ephesians 4:27; 6:11) So the epistle does not prove to be dependent on each other. Writers may have copied the prevailing ideas in society. There is no way to prove who has relied on whom. It is certain that the New Testament writers were influenced by the Old Testament texts in their writing.

7. Nothing else is said about Christ except the usage of 'Christ' twice.

The name of Jesus Christ is mentioned twice in this epistle (1:1; 2:1). The writer does not say anything about Christ's birth, death, resurrection, miracles, or Christian ordinances such as baptism and Lord's table. Even Job and Elijah are used in place of Jesus to illustrate patience and prayer. Even when he introduces himself, he does not say that he is a brother of Christ, but a servant of Christ. Perhaps James wanted to preserve the spiritual relationship over the physical relationship. The absence of information about Jesus is not a disadvantage to this epistle. Jesus' presence of mind can be seen throughout the epistle as he gives the readers what James intended.

8. Just a straw epistle

Martin Luther viewed Hebrews, James, Jude, and Revelation as second-class books. He belittled James' epistle as the Epistle of Straw. The lack of Christ's suffering, death, and resurrection in the epistle, and the pretense of justification by works prompted the epistle to be called so. Although there is an absence of Christ's suffering, death, and resurrection in the epistle, there is no indication in it to deny them. When Paul speaks of justification by faith, he is relating to the works of the law; James, on the other hand, emphasizes the integral work

of faith, not relating to the works of the law. Anyone can see that Luther's accusation is extreme.

The New Testament Canon and the Epistle of James

The word canon means scale or measure. The New Testament consists of twenty-seven books that were measured and compiled as God-breathed scriptures. By the end of the 4th century AD, these texts were accepted as canonical texts. The Epistle of James is one of the first books written, but this book is the last book in the list of New Testament canonical books. The Epistle of James survived many tests before and after it was accepted as canonical. The Jewish historian Eusebius included this book in his list of controversial books. Jerome included this epistle in the Vulgate translation of the New Testament. Both Origen and Augustine accept the Epistle of James as canonical. This little book, which is the forerunner of the New Testament books, has the same fervor as John the Baptist, who preceded Jesus.

James' death as a martyr

In Christian history, James is honored with the alias "James the Righteous." According to the historian Eusebius, James lived as a recluse for the rest of his life. His knees were as rough as camel's knees due to his long practice of praying on his knees. The Pharisees and scribes approached him with the demand to turn the Jewish Christians back to Judaism, but to no avail. Another time, after standing on the temple tower, the Jewish leadership asked him to deny Christ, according to tradition. James did not give in. Not only did he not give in, but he used these opportunities to testify to Christ. The angry priests and Pharisees pushed him down from the temple tower, but he did not die in the fall. They later stoned him to death. Like Jesus, he prayed, "Father, forgive them, for they do not know what they are doing" before he died. So James was martyred in AD 62.

The life of James was more beautiful than his epistle! ■

In Christian history, James is honored with the alias "James the Righteous." According to the historian Eusebius, James lived as a recluse for the rest of his life. His knees were as rough as camel's knees due to his long practice of praying on his knees.

"But be doers of the word, and not hearers only, deceiving yourselves" (James 1:22)

Part 6

Jesus Christ:

His Crown (Resurrection) is unique!

"Christ died for our sins according to the Scriptures, and that He was buried, and that He rose again the third day according to the Scriptures, and that He was seen by Cephas, then by the twelve. After that He was seen by over five hundred brethren at once, of whom the greater part remain to the present, but some have fallen asleep. After that He was seen by James, then by all the apostles. Then last of all He was seen by me also, as by one born out of due time" (1 Cor . 15:3-8)

Pastor
John Mathew
Bangalore

When Jesus was crucified, His disciples left from the scene. But the women from Galilee saw the body of Jesus being laid in the Tomb of Joseph of Arimathea. Then they went home and prepared spices and perfumes. On the first day of the week (Sunday) women took the spices and went and found the stone rolled away from the tomb. Women entered the tomb and body of Jesus was not there. Love removes fear Weaker vessels entered the Tomb! Suddenly two angels appeared and announced the good news: "He is not here He has risen" (Luke 24:1-6). When the women told the disciples what they saw, they did not believe. Peter and John ran to the tomb. Peter entered the tomb and saw the strips of linen lying there as well as the burial cloth. They returned without knowing what had happened. They forgot what their Master told them several times. But Mary Magdalene stood outside the tomb weeping. She turned around and saw Jesus standing, but she did not recognize Him. But Jesus asked: "why are you crying? Whom are you looking for?" (John 20:15). Logically she thought it was the gardener. Logic cannot see truth but only faith. She asked him "Sir, if you have carried him away, tell me where you have put him and I will get him". Jesus called her "Mary" and she recognized voice of Jesus and cried out "Rabboni". He is not mere spirit (Luke 24:39). The risen

Jesus is found as same Jesus but Mary could not recognize Him. But resurrected bodies are transfigured. Resurrection of Jesus is confirmed by the empty tomb. If enemies of Jesus had taken away the body, they would

Mary wept and fell at His feet (John 11:32). Jesus also wept and raised Lazarus. It is not the adjectives we use to call God in our prayers, neither the length of prayers, but sincerity of heart that gets answers from God. Prayer in weeping moves the heart of our Lord

have displayed it to prove that He had not risen. If His disciples had taken the body away, they would never sacrifice their lives for a dead person and for the lie they knew. If Jesus had not risen, there would not be any martyr in history. The empty tomb tells the

fact He is risen and is the Son of God. Mary Magdalene was not a prominent figure but an ordinary woman. She looked for Jesus. She had a desire to see her Master. She cried (John 20:1). When Jesus arrived in Bethany when he knew Lazarus died, Martha told Him if He had been there, her brother would not have died (John 11:21), Jesus told her about resurrection in theological terms. Mary told same thing but she wept and fell at His feet (John 11:32). Jesus also wept and raised Lazarus. It is not the adjectives we use to call God in our prayers, neither the length of prayers, but sincerity of heart that gets answers from God. Prayer in weeping moves the heart of our Lord. Jesus told Mary Magdalene not to hold on to Him because He is returning to His Father. There are many interpretations for Lord's words. One interpretation is that Jesus was on His way to His Father with the souls in Sheol to Paradise (third heaven). On His way He stopped to meet Mary who was standing at the tomb weeping and then continued. Another interpretation is that Mary did not understand resurrection and she wanted to detain Him. Anyhow Jesus appeared to Mary because she had sincerity of heart and love for her Lord. Jesus gave her commission to tell the disciples of His resurrection: "Do not be afraid, Go and tell my brothers to go Galilee, there they will see me" (Matthew 28:10).

Women were the first witnesses of the resurrection and no conspirator in the first century would have invented the story. The Gospel writers were only recording plain truth and not concocting a legend.

Risen Jesus did not appear to Pilate or Chief priests but He met two of His followers who were on road to Emmaus. They were upset about the women's discovery of the empty tomb and Peter's confirmation of it. But they did not believe it and forgot what their Lord foretold about resurrection. Jesus always loved sinners, lepers, beggars, gentiles, tax collectors and women whom Jews hated. Lord healed their sick people. Lord walked along with the two disciples but they did not recognize Him till He broke the bread. As soon as they recognized Him as their Lord, He disappeared (Luke 24: 13-38). First witnesses of the resurrection were the soldiers who stood guard outside Jesus' tomb. When the earth quaked and an angel appeared, they shook and became like dead men. Later the same soldiers who were the eye witnesses of the greatest miracle in history changed the truth to a lie that "His disciples came during the night and stole him away while they were asleep". How the great stone was moved away without disturbing their sleep!! Why the soldiers were not punished for sleeping while they were on duty? Those who believed the truth of the resurrection were transformed and went out with courage to change the world. Believers became martyrs for the truth, Those who did not believe the truth found ways to ignore it. Life is like that. Jesus' appearances were not illusions but with scars of crucifixion to prove His identity.

Then Jesus appeared to the disciples who were hiding with the doors locked for fear of the Jews. Jesus stood among them and said, "Peace be with you" and showed them His hands and side, the disciples were overjoyed. Courage replaced their fear (John 20:19). Paul describes Lord's appearance after the resurrection: "He

was raised to life on the third day according to the Scripture, appeared to Peter, disciples, after that more than five hundred of the brothers, most of them are still living. Then He appeared to James, apostles and to Paul" (1 Corinthians 15:3-8). Paul specially points out the name of James, brother of Jesus because he was not a disciple of Jesus when Lord was on earth. After Jesus appeared to James, he became leader of the Jerusalem Church and sacrificed his life as a martyr for the Lord. James, the writer of the Epistle was brother of Jesus (Matthew 13:55, Mark 6:3, Luke 25:10, Galatians 1:11, Acts 12:17, 15,21:18 Galatians 2:9 Acts 1;14. 1 Corinthians

Those who believed the truth of the resurrection were transformed and went out with courage to change the world. Believers became martyrs for the truth, Those who did not believe the truth found ways to ignore it. Life is like that. Jesus' appearances were not illusions but with scars of crucifixion to prove His identity.

15:7). I saw the tomb of Jesus in Jerusalem. But it is not the empty tomb that convinced me about the resurrection of the Lord, it is my faith that my Lord lives. As the author Frank Morrison asks in his classic "Who moved the stone?" it has to be answered by the antagonists.

The appearance of Jesus at lakeshore was interesting and His encounter with disciple was awesome. We see three notable occurrences: the

fishing experience on the lake, breakfast on the shore near the fire and encounter with Peter announcing the martyrdom of Peter. First scene was that expert fishermen fished whole night and caught nothing. Christ told them to cast their nets on the right side of the boat. He took over their wills. Jesus called Peter in the same manner as in the beginning and told him that he would catch men instead of fish. In other words, Simon was catching living fish to kill, but Lord wanted him to catch dead men in sin and make them live (Luke 5:10). Second scene is the loveliest fellowship with His disciples especially with Simon Peter. His chief disciple denied Him near fire (John 18:17,18) and now he and others were near the fire of burning coals with fish on it (John 21:9). When breakfast was over Lord asked Simon Peter three times whether he loves Him because Peter denied Him thrice. It is restoration. Peter was a failing, faltering and fumbling person but Lord brought him back into service through this loving encounter and personal intimacy. A paradigm for all of us. I read an autobiography of a rebel and prodigal son. He used to come during night and take food in the kitchen from his mother and leave. His father asked a priest, "should I tell him not to come home and my wife not to give him food at night"? Priest replied, "that is what your son desires in his heart so that he can come out of his wretched life. You have a hold on him and your wife can bring him back through her loving behaviour and tears". It should be our attitude towards black sheep at home. Lord interrogates three times, Peter responds three times and Christ gives him commission three times. Simon Peter lost his commission around fire of coals. He should not have gone there to warm his hands when his Master was under trial. Now Lord restores Peter around coals of fire after a miraculous catch of fish. There is great significance here. Lord said to Simon Peter, "Simon, son of Jonas, lovest thou me more than this" When Jesus

met Peter first time he said, "Thou art Simon, son of Jonas, thou shalt be called Cephas, which by interpretation is a stone". When Lord called his old name, he remembered entire life of highs and downs. Salvation is height of love and restoration is the greatest love. Apostle John says, "we love Him, because He first loved us" (1 John 4:19). Lord's question is the same towards us also. Each time Lord gave him different exhortation: first exhortation, "Feed my lambs" (take care of my sheep). It means Peter, if you love me take care of my little lambs (sheep). Second exhortation, "feed my sheep". It means, shepherd my sheep" (feed little lambs and shepherd the sheep). We are to feed the little lambs and shepherd or discipline sheep because lambs will follow old sheep. Old sheep have to pave the way for the young sheep to follow. Lord's instruction is unique. When Lord asked third time "Simon, son of Jonas, do you love me"? He broke down and surrendered to the will of the Lord. Jesus foretold him about his martyrdom (John 21:18). Do we love Lord better than everything and every person in life?

After forty days Lord told eleven disciples "All authority in heaven and on earth has been given to me, therefore go and make disciples of all nations baptizing them in the name of the Father, Son and of the Holy Spirit and teaching them to obey everything I have commanded you, and surely I am with you always to the end of the world" (Matthew 28:16-20). This is known as the Great Commission.

Luke gives more explanation of Jesus' ascension to heaven in Acts 1:3-8. Lord promised that His followers will receive power when the Holy Spirit comes on them and they will be His witnesses (Acts 1:8). We need power of the Holy Spirit to become His witnesses and sign of filling of the Holy Spirit to become Lord's witnesses. Lord instructed His disciples, "Do not leave Jerusalem, but wait for the gift my Father promised" (Acts 1:5).

Jesus was taken up into heaven with the promise of His return.

Christ told His followers to go Jerusalem and wait for the Holy Spirit. A group of 120 tarried for the coming of the Holy Spirit. Before the descent of the Holy Spirit, Peter proposed the names of two men for the place of Judas Iscariot. They cast lots and the lot fell to Matthias. We have to consider two major issues in the choice of Matthias as an apostle. First of all

Lord promised that His followers will receive power when the Holy Spirit comes on them and they will be His witnesses. We need power of the Holy Spirit to become His witnesses and the result of filling of the Holy Spirit isto become Lord's witnesses.

Lord instructed His disciples, "Do not leave Jerusalem, but wait for the gift my Father promised" (Acts 1;5). Jesus was taken up into heaven with the promise of His return

Jesus Christ told them to go Jerusalem and wait for the Holy Spirit. They should have obeyed their Lord and tarried till coming of the Holy Spirit in obedience of the commandment of their Lord. Secondly Lord Jesus Christ has ascended to heaven and the Holy Spirit has not descended yet. In whose instruction and guidance they chose Matthias? History proves that Lord did choose Apostle Paul in place of Judas. If you put lots, surely you will get one name! After filling by the Holy Spirit Simon Peter did not take such hasty decisions again. Peter was ready to sacrifice his life for his master telling "knowing that shortly I must put off this

my tabernacle even as our Lord Jesus Christ hath shewed" (1 Peter 1:14). We see a beautiful scene in Llyoyd C Douglas' novel The Big Fisherman: a Roman officer prays for Peter's life but he is sentenced to death. The officer says "I have prayed for you but it has not done any good". Peter replied, "I am sure it has, I have not been afraid". That was Simon Peter who was filled with power of the Holy Spirit.

Epilogue

Lord Jesus Christ will come back as He promised to take those who wait. The theme of Paul's first Epistle to Thessalonians is Hope. We cannot live in this world without hope. We read in Greek Mythology "Pandora's box" that we can survive all kinds of calamities in life with hope. Poet says "if winter comes can spring be far behind"? Looking up in the midnight, we should say that sun will rise in the morning. Each chapter of 1 Thessalonians ends with the hope of our Lord's coming. Chapter 1:10: we see Inspiring Hope, chapter 2:19: we read Encouraging Hope, chapter 3:17,18: we see Comforting Hope, chapter 5:23: we see Purifying Hope. We face all kinds of problems, sickness and even death with the hope of Lord's coming, Though it was Paul's first Epistle, Holy Spirit arranged Thessalonians after some of his other Epistles. Let us go through the themes of other epistles. Romans: Salvation, Justification, Baptism, Corinthians: Separation, Holiness, Galatians: Victorious life, Fruit of Spirit, Ephesians: Filling of the Holy Spirit and worship, fighting against demonic powers, Philippians: Rejoicing in the Lord, Colossians: Perfection. We have to pass all these experiences for the Blessed hope of His coming. Greatest hope is, "when He shall appear we shall be like Him for we shall see Him as He is. And every man that hath this hope in Him purifieth himself, even as He is pure" (1 John 3:2.3).

"Let the little children come to me and do not hinder them"

"In the Hands of the Lord"

There lived a farmer with his wife and young son. He had lots of land where he primarily grew different kinds of vegetables and some corn. Each year he had an abundance of produce. He sold his vegetables at the local produce market and had plenty remaining to be stored for winter. He had a well on his land that provided plenty of water for his family.

One year there was a delay in the rains. Each day the farmer would go outside his house and look up at the blue sky to see if there was any sign of rain. His fields needed the rain. He drew plenty of water from his well to water his fields. As days went by, his well began to dry. He realized he needed to find more water on his land.

The farmer had an old Water Finder, an instrument that he could poke deep into the ground and water would come out of the top, if there was any water way below the ground in a particular spot. He used his water finder in one area. He pushed the lever of the water finder up and down, up and down, up and down and there was nothing coming out of the water finder. He did not give up. He tried another spot about a mile away. Still no result. He did not give up. He tried again and again, ten different spots. Still no water.

The farmer put aside his water finder and looked up to heaven and cried to

God asking why he couldn't find any water and about how his family would suffer without water or any income from selling vegetables. Suddenly he remembered what his father had taught him from the Bible - Proverbs 16:3, "commit to the Lord whatever you do, and he will establish your plans". The farmer prayed once again holding on to Proverbs 16:3, and committing his needs and his actions to the Lord. He felt the urge to use his water finder on one more spot. He prayed once again and poked his water finder deep into the ground. He pushed the lever of the water finder up and down, up and down, and suddenly, something brown poured out of the top of the water finder. He shouted for joy and thanked God for directing his ways to the right spot. He dug further at the spot and made a well. His water needs were met.

In our lives too, let us take our problems to the Lord, so that His ways and answers will be shown in our lives.

Beena Aunty

Zacchaeus and Jesus

Prachi Navnath Patil (IPC Poynad)

Good Shepherd

Tanvi Navnath Patil

Zacchaeus and Jesus

Saloni Rupesh Patil (IPC poynad)

Good Shepherd

Navya Rupesh Patil (IPC Poynad)

&
JKS

George Verwer, Founder of Operation Mobilization, Passes Away at 84

In February 2023, Verwer was diagnosed with cancer and he wrote in his newsletter: "Please ask people not to pray for total healing as I really am looking forward to heaven. Ask for prayer for grace for the rough journey that daily will be ahead". He passed away peacefully on April 14 while surrounded by family members and loved ones, at age 84.

Verwer was born in New Jersey, USA, and committed his life to Christ at a Billy Graham meeting in New York City in 1955. He was driven by the cause of world evangelism from then on. He founded the global Christian mission agency, Operation Mobilization, and directed it for 45 years. He has been described as "the most outstanding North American missionary statesman of the last 60 years".

Operation Mobilization began with three students in a worn-out van distributing Christian literature in Mexico, then branching into Europe and across the globe. Today, more than 5,000 OM workers are active in almost 150 countries, in a huge range of ministries.

Verwer's daring vision in the 1960s led to ships being used to transport and train international volunteers while carrying a cargo of literature and aid supplies. Fifty million people have visited OM's four ships, and at least double that number have come into contact with the "good news" through outreaches and projects in port cities worldwide. OM International Director Lawrence Tong, said, "George was passionate about Jesus, passionate for God's word, and passionate for the lost. I believe he was God's man for the 20th century, who changed the course of modern missions". He wrote more than a dozen books.

Salome, the midwife at Jesus' birth!

The story of Salome participating in Jesus' birth is found in the Gospel of James, one of the second-century apocryphal texts, not considered biblical canon. This book is different from the book of James found in the New Testament. Salome was a midwife from Bethlehem, who was called to help in the birth of Jesus. Archaeologists with the Israeli Antiquities Authority uncovered hundreds of lamps during an excavation of a burial cave that is believed by some

to be the tomb of Salome. The lamps are believed to have belonged to early Christians who went on pilgrimages there. Israel Antiquities Authority spokesman said: "The name Salome may possibly have appeared on one of the stone boxes in the tomb and the tradition identifying the site with Salome developed, with the cave becoming venerated by Christianity".

The apocryphal text also notes Salome was healed of an injured hand after holding baby Jesus. It was through this healing that Salome became a follower of Christ.

3,000-Year-Old Pottery from Kingdom of Sheba!

Daniel Vainstub, archaeologist and epigrapher at Ben Gurion University of the Negev in Israel, claims that a seven-letter inscription on a large pottery jug discovered in Jerusalem in 2012 is in Sabaeen – the language spoken by the people of Sheba, a kingdom in South Arabia some 1,200 miles away from Jerusalem. The significance of the finding is that the pottery is 3000 years old and supports the relationship between the two kingdoms of Queen of Sheba and Solomon. The jug dates to the era of King David and King Solomon. Prof. Vainstub says that the inscription on the jar reads "ladanum," the name of an incense. It also points to the extensive trade and cultural ties that existed between Israel under King Solomon and the Kingdom of Sheba.

Bible describes the visit of the Queen in 1 Kings 10: "Now when the queen of Sheba heard of the fame of Solomon concerning the name of the Lord, she came to test him with hard questions. --- So Solomon answered all her questions; there was nothing so difficult for the king that he could not explain it to her. --- Then she gave the king one hundred and twenty talents of gold, spices in great quantity, and precious stones. --- Now King Solomon gave the queen of Sheba all she desired, whatever she asked, besides what Solomon had given her according to the royal generosity".

The discovery of the 3000 year old jug points to the truth of the Biblical account.

Verwer's "MESS-iology"

George Verwer used to speak at church events with characteristic vigor. A key theme was admitting his own imperfections and honoring God who graciously forgave and worked through people, despite their mistakes. **He called it "mess-iology".**

मूल्यवान अनुग्रह (भाग-३)

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

हमने अब तक देखा कि एसाव ने किस रीति से अपने पहिलौठे होने का पद और उससे जुड़ी आशीष को गंवा दिया और यहां तक की मन फिराव का अवसर भी उसने खो दिया। इसे विस्तार रीति से सीखने-समझने के लिए आप पिछले दो लेखों को पढ़ सकते हैं। लेखक आगे इस मूल्यवान अनुग्रह के आधार पर हमें मिली हुई आशीष के विषय में और भी विस्तारपूर्वक चर्चा करते हुए हमें सावधान रहने के लिए कहता है कि हम इस अनुग्रह और आशीष से वंचित होकर न्याय दंड के अधीन ना हों (इब्रा. १२:२५)। वह यहूदी मत से विश्वास में आए हुए मसीही समुदाय को बताते या दिखाते हुए, सुसमाचार की कलीसिया की स्थिति यहूदी सभा से कितनी भिन्न है, उन्हें मसीही जीवन की दृढ़ता, अटलता और संघर्ष में बने रहने के विषय में उपदेश देता है कि वे फिर से उस यहूदी धर्म की ओर झुकाव न करें।

सीनै पहाड़ और सिय्योन पहाड़

हम यहां सीनै पहाड़ के दृश्य और सिय्योन पहाड़ के दृश्य की तुलना को देखते हैं (इब्रा. १२:२२-२४)। इसे हम दो वाचाओं अर्थात पुरानी वाचा और नई वाचा के रूप में भी वचन से देख सकते हैं (गल. ४:२१-३१)। सीनै पहाड़ पार्थिव है जिसे महसूस और छुआ जा सकता था (निर्ग. १९:१२, १३), वहीं सिय्योन पहाड़ आत्मिक है। सीनै पहाड़ काली घटा और अंधियारे से घिरा हुआ था (निर्ग. १९:१६; व्यव. ४:११; ५:२२), वहीं सिय्योन पहाड़ साफ है जहां सब कुछ बेपरद है और कुछ भी गुप्त या छुपा हुआ नहीं है। सीनै पहाड़ का दृश्य अति

भयानक और डरावना था जहां बिजली, गर्जन और तुरही की आवाज़ सुनकर इस्राएली भयभीत हुए और विनती की कि अब हमसे और बातें न की जाएं (निर्ग. १९:१६, १९; २०:१८, १९ व्यव. ४:१२; ५:२३-२७) और मूसा भी कहने लगा, मैं बहुत डरता और कांपता हूं (व्यव. ९:१९)। वहीं सिय्योन पहाड़ पर की आवाज़ अति मधुर, कोमल, सुनने के लिए चाहने योग्य है। सीनै पहाड़ सीमित था जिसके विषय कड़क और भयानक आज्ञा थी कि यदि कोई इस्राएली उसे छूए वह तीर से छेदा जाए अथवा पथराव किया जाए, जहां सिर्फ मूसा और हारून को ही प्रवेश था परंतु सिय्योन पहाड़ उन सभी विश्वास करनेवालों के लिए है जो यीशु के लहू से हर एक कुल और भाषा और लोग और जाति में से मोल लिए हुए हैं (प्रका. ५:९)।

हर विश्वासी स्वर्गीय स्थानों (जीविते परमेश्वर के नगर, स्वर्गीय यरूशलेम) और स्वर्गीय संगति (असंख्य स्वर्गदूतों, पहिलौठों की साधारण सभा और कलीसिया, सबके न्यायी परमेश्वर, सिद्ध किए हुए धर्मियों की आत्माओं और नई वाचा के मध्यस्थ यीशु) के पास आया है (लष. इफि. २:६)।

पौलुस गलतियों के पत्र में सीनै पहाड़ को दासत्व के रूप में दिखाता है जहां केवल इश्माएल के समान हाज़िरा से उत्पन्न होने वाले दास ही होते हैं परंतु ऊपरी यरूशलेम स्वतंत्र है जहां हमारी माता सारा से उत्पन्न हुए इसहाक के समान हर विश्वासी स्वतंत्र और प्रतिज्ञा की संतान हैं। (गल. ४:२१-३१)

चेतावनी

यदि फिर भी हम इतना अनुग्रह और इतनी आशीष प्राप्त करने के बाद भी पीछे हटते हैं तो इब्रानियों का लेखक हमें सावधान करता और समझाता है कि इतनी चेतावनी के बावजूद भी पुरानी वाचा के अधीन रहने वाले इस्राएली परमेश्वर के न्याय दंड से न बच सके तो हम भी यदि पीछे हटें तो किसी प्रकार से उस आने वाले परमेश्वर के प्रकोप और उस भयानक न्याय दंड से नहीं बच सकते (इब्रा. १२:२५-२९; २:१-४; ६:४-८; १०:२६-३१)। हमारा परमेश्वर भस्म करने वाली आग है जिसका अर्थ वह न्याय करने वाला न्यायधीश है। जब इस्राएली सीनै पहाड़ पर के चेतावनी देने वाले से मुंह मोड़ कर न बच सके तो यदि हमने स्वर्ग पर से चेतावनी देने वाले से मुंह मोड़ा तो कैसे बच सकते हैं? यदि स्वर्ग दूतों के द्वारा कहा गया वचन स्थिर रहा और हर एक अपराध और आज्ञा न मानने वाले को ठीक ठीक बदला दिया तो हम लोग ऐसे बड़े उद्धार से निश्चित रहकर कैसे बच सकते हैं? जिसकी चर्चा पहले हमारे प्रभु के द्वारा हुई और प्रेरितों के द्वारा हमें इसका निश्चय हुआ और परमेश्वर भी इसकी गवाही चिन्हों और चमत्कारों के द्वारा देता रहा।

इसलिए हम उन इस्राएली के समान हठी, कठोर मन वाले, अविश्वासी न बनें और और ना ही एसाव के समान अधर्मी हों। परंतु विश्वास की नीव पर परमेश्वर के अनुग्रह से उसके मुख की ओर निहारते हुए सिद्धता को कायम करते जाएं। और विश्वास ही से जीवन बिताए हुआओं के नक्शेकदम पर चलें (इब्रा. ११)। (To be continued...)

അന്ത്യകാല സംഭവങ്ങൾ

ഒരു പഠന പരമ്പര

ഭാഗം 3

റവ. ഡോ. കെ. സി. ചാക്കോ

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനം

പുതിയ നിയമത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവ്. ഇത് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അതിമഹത്തായ പ്രതീക്ഷയും പ്രത്യാശയുമാണ്. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിലാണ് വിശ്വാസിയുടെ പുനരുദ്ധാനത്തിന്റെ പ്രത്യാശ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവും ദൈവജനത്തിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും പരസ്പരം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിമഹത്തായ സ്ഥാനമാണ് ഓരോ വിശ്വാസിയുടെയും ജീവിതത്തിൽ ഉള്ളത്. ഉയർപ്പിൻ പ്രത്യാശയില്ലാതെ ഭൂമിയിലെ വാസം മാത്രമാണ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കുള്ളതെങ്കിൽ ആ വിശ്വാസി എല്ലാ മനുഷ്യരേക്കാളും നിർഭാഗ്യവാനും അരിഷ്ടനും ആണെന്ന് പൗലോസ് ഓർപ്പിക്കുന്നു (1 കൊരി. 15:19). യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവ് എന്നത് ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരുടെ മനോരഥത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു കെട്ടുകഥയല്ല. യേശു തന്റെ ഐഹിക ജീവിതകാലത്ത് പഠിപ്പിച്ച ഒരു വലിയ സത്യമാണ് അത്. കർത്താവിന്റെ വരവ് എന്നുള്ളതാണ് ഇനി ലോകത്ത് സംഭവിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സംഭവം. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇത് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ശിഷ്യന്മാരെ ക്രൂശെടുത്ത് തന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്ത സമയത്താണ് വരവിനെ കുറിച്ച് ആദ്യമായ യേശു സംസാരിച്ചത് എന്നാണ് സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് (മത്താ.

16:24-28); മർക്കോ. 8:38; ലൂക്കോ. 9:26). ഈ മൂന്ന് സുവിശേഷകരും ഒരു പോലെ തന്റെ മഹത്വ പ്രത്യക്ഷത ദൂതന്മാരോടു കൂടെ ആയിരിക്കും എന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ പത്രോസ് യേശുവിനോട് “ഞങ്ങൾ എല്ലാം വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾക്ക് എന്ത് ലഭിക്കും” എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ യേശുവിന്റെ മറുപടി മനുഷ്യ പുത്രൻ തന്റെ മഹത്വത്തിൽ വരുമ്പോൾ അവരും യേശുവിനോടൊപ്പം സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന് ന്യായം വിധിക്കും എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി (മത്താ. 19:28). മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിൽ നിനക്കാത്ത നേരത്ത് മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും ഒരുങ്ങി ഇരിപ്പിൻ എന്നും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു (ലൂക്കോ. 12:40). യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാന സമയത്ത് ശിഷ്യന്മാർ തന്നോട് തന്നെ വരവിന്റെയും ലോകാവസാനത്തിന്റെയും സമയം ചോദിച്ചപ്പോൾ യേശു അവരോട് തന്റെ വരവിനു മുൻപുള്ള അടയാളങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളും പറഞ്ഞുവെങ്കിലും സമയം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല (മത്താ. 24:131; മർക്കോ. 13:1-56; ലൂക്കോ. 21:5-36). മാളിക മുറിയിൽ വെച്ച് തന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി കേട്ട് മനസ്സ് വ്യാകുലപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാരുടെ മനസ്സ് ഉറപ്പിക്കുവാൻ താൻ പോയി സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ മടങ്ങിവരും എന്നും പറഞ്ഞു (യോഹ. 14:13). നീ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ ആണോ എന്ന് ചോദിച്ച മഹാപുരോഹിതനോട് സന്നിദ്രി സംഘത്തിന്റെ മുൻപിൽ വച്ച് താൻ മോചത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് അവർ കാണും എന്ന് യേശു ഉറപ്പിച്ചു

പറഞ്ഞു (മത്താ. 26:64; മർക്കോ. 14:62). യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും, കേൾവിക്കാരോടും, തന്നെ വിസ്മയിച്ച യെഹൂദ പ്രമാണിമാരോടും സംശയലേശമെന്നു യേശു താൻ മടങ്ങിവരും എന്നും തന്റെ വരവ് മോചത്തിൽ തേജസ്സോടെ ദൂതന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി ആയിരിക്കുമെന്നും സ്പഷ്ടമായി പല ഉപമകളാലും ഉറപ്പിച്ചു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു (മത്താ. 25:1-46; യോഹ. 5:25-29). യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണ സമയം രണ്ട് ദൂതന്മാർ ശിഷ്യുഗണത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു യേശുസ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോകുന്നത് അവർ കണ്ടതുപോലെ തന്നെ താൻ വിണ്ടും വരുമെന്ന് പറഞ്ഞു അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതായി വായിക്കുന്നു (അ.പ്ര. 1:11). യേശുവും സ്വർഗീയ ദൂതന്മാരും പറഞ്ഞത് തന്നെയാണ് പുതിയ നിയമത്തിന്റെ എഴുത്തുകാരും തങ്ങളുടെ എഴുത്തുകളിൽ കൂടി വിശ്വാസികളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പൗലോസ് തന്റെ മിക്ക ലേഖനങ്ങളിലും യേശുവിന്റെ വരവിനെ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട് (റോമ. 8:19-23; 13:11-12; 1 കൊരി. 1:7; 4:5; 11:26; 15:23-24; ഫിലി. 1:10, 3:20, കൊലോ. 3:14, 1 തെസ്സ. 1:9-10, 2:19-20; 3:13; 4:15; 5:23-24, 2 തെസ്സ. 1:6-7, 2:1-2,8; 1 തിമോ. 6:13-15, 2 തിമോ. 4:1,2; 4:8, തീത്തോ. 2:12-14). എബ്രായ ലേഖനത്തിൽ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം രണ്ടാം വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ കാണാം (9:28, 10:25, 37). കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത വരെ ദീർഘക്ഷമയോടിരിക്കുവാൻ യാക്കോബ് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു (5:7-9). പത്രോസ് തന്റെ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിലും വരവിനെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (1പത്രോ. 1:3-5,

13, 2:12, 4:13, 54, 2 പത്രോ. 1:16) 3:3. 8-10). യോഹന്നാനും കർത്താവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ നാം ലജ്ജിക്കാതിരിപ്പാൻ അവനിൽ വസിക്കുവിൻ എന്ന് പ്രബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (1 യോഹ. 2:28, 3:2-3). ഒരദ്ധ്യായം മാത്രമുള്ള യുദ്ധയുടെ ലേഖനത്തിലും കർത്താവ് എല്ലാവരെയും വിധിപ്പാൻ സകല ദുതന്മാരുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (വാ. 14-15). അവസാന പുസ്തകമായ വെളിപ്പാടിലും പല ആവർത്തി യേശു വരുന്നതായി സഭയെ ഓർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (1:78; 3:11; 16:15; 19:11-21; 22:12-13,20).

ഏതു സമയത്തും താൻ മടങ്ങി വരും എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് രണ്ടാം വരവിനെക്കുറിച്ച് യേശുവും അപ്പോസ്തലന്മാരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എപ്പോൾ യേശു മടങ്ങി വരും എന്നത് സംബന്ധിച്ച് കണക്കുകൂട്ടി പറയുവാനോ, ഊഹിക്കുവാനോ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോ പുതിയ നിയമ എഴുത്തുകാരോ തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. പുതിയ നിയമ എഴുത്തുകാരുടെ ജീവിതം തന്നെ കർത്താവ് വീണ്ടും വരും എന്നുള്ള വിശ്വാസവും പ്രത്യംഗ്യം കൊണ്ടായിരിക്കണം “കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത വരെ ജീവനോടിക്കുന്നവരായ നാം” എന്ന് തെസ്സലോനികർക്ക് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിലും (4:15); “നാം എല്ലാവരും നിദ്രകൊള്ളുകയില്ല; എന്നാൽ അന്ത്യ കാഹളനാദത്തിങ്കൽ പെട്ടെന്ന് കണ്ണിമയ്ക്കുന്നിതിനിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും” എന്ന് കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിലും (15:15) വി. പൗലോസ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ആ തലമുറയിൽ കർത്താവ് വന്നില്ല എന്ന് കണ്ടു കർത്താവിന്റെ വരവ് ഇനിയും താമസിക്കും എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരോടായിട്ടാണ് ചിലർ താമസം എന്ന് വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവ് തന്റെ വാഗ്ദത്തം നിവർത്തിപ്പാൻ താമസിക്കുന്നില്ല; ചിലർ കൂടി മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ കാത്തുകൊണ്ട് കർത്താവ് ദീർഘക്ഷമ കാണിക്കുകയാണെന്ന് പത്രോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത് (2 പത്രോ. 3:10). കർത്താവ് ഉടനെ തന്നെ മടങ്ങിവരും എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ആയിരുന്നിരിക്കണം യേശുശല

മിലെ ആദിമ സഭ തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വസ്തു വകകൾ വിറ്റ് എല്ലാം പൊതുവക എന്ന് എണ്ണി; കർത്താശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം യേശുശലേമിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞത് (അ.പ്ര. 2:45, 4:34-37; 5:1-2).

കർത്താവിന്റെ വരവിനെ പരാമർശിക്കുന്ന പല ഉപമകളും മത്തായി 24-25 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തി മുതലായ വൃക്ഷങ്ങൾ തളിർക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു എന്ന് ഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവ് മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും നമ്മുടെ ചുറ്റിലും നടക്കുന്നതുമായ സംഭവങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ വരവ് അടുത്ത് എന്ന് നാം ഗ്രഹിക്കണം (മത്താ. 24:32, ലൂക്കോ 21:29-36). അത് നോഹയുടെയും ലോത്തിന്റെയും കാലം പോലെ ആകാം (ലൂക്കോ. 17:26-30, മത്താ. 24:37-39). ചിലർ ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ ഉറങ്ങുകയായിരിക്കും (മത്താ. 24:40-42, ലൂക്കോ. 17:34-36). കള്ളൻ രാത്രിയിൽ വരുമ്പോലെയാണ് കർത്താവ് വരുന്നത് (മത്താ. 24:43,44). ദാസന്മാരുടെ വിശ്വസ്തത പരിശോധിപ്പാൻ മൂന്നറിയിപ്പ് കൂടാതെ കടന്നു വരുന്ന ഉടമസ്ഥനെ പോലെയാകാം (24:45-50). അത് സംഭവിക്കുന്നത് ഒരു പക്ഷേ വിവാഹ സദ്യക്കായി മണവാളൻ വരുന്നത് പോലെ അർദ്ധ രാത്രിയിലായിരിക്കാം (25:1-13). വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നതിനായി താലന്തുകൾ ദാസന്മാരെ ഏൽപ്പിച്ചു ദൂരെ യാത്ര പോയി മടങ്ങി വന്ന് കണക്കു ചോദിക്കുന്ന യജമാനനേപ്പോലെയും (25:14-30), തേജസ്സിൽ പെട്ടെന്ന് വന്ന് നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയെ പരിശോധിച്ച് കണക്കു തീർക്കുന്ന രാജാവിനെ പോലെയും (25:31-46) ആകുന്നു തന്റെ വരവ്; അതിനാൽ തന്നെ അത് എപ്പോഴാണ് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് കണക്കു കൂട്ടി ഇരിക്കുവാൻ കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല എങ്കിലും തന്റെ വരവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായി ലോകത്ത് നടക്കുവാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കർത്താവ് നമുക്ക് മൂന്നറിയിപ്പ് തന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിയോടു കൂടി കാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചു ഒരൂങ്ങി ഇരിക്കണം; അതിനാൽ

അത് എന്തൊക്കെ എന്ന് പരിശോധിക്കാം.

യുദ്ധം : യേശു വരുന്ന കാലത്തിനു മുമ്പായി യുദ്ധങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമെന്ന് മൂന്നറിയിച്ചിരിക്കുന്നു (മത്താ. 24:6-8). ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിർക്കുന്ന പ്രവണത അനുദിനം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതായി നമുക്ക് കാണാം. ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും എന്തും സംഭവിക്കാവുന്ന മട്ടിലാണ് കാര്യങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. യുദ്ധഭീതിയിൽ ആയിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളും അഭയാർത്ഥി ക്യാമ്പുകളിൽ നരക യാത്രന അനുഭവിക്കുന്ന വലിയൊരു കൂട്ടം ആളുകളുടെ സംഖ്യ ഇന്ന് പെരുകിയിരിക്കുന്നു.

ക്ഷാമവും വരൾച്ചയും : ഭൂതകാല അറിവുകളിൽ കേട്ടു കേൾവിപോലുമില്ലാത്ത തരത്തിൽ ഭൂമിയിൽ അത്യുഷ്ണവും വരൾച്ചയും വെള്ളപ്പൊക്കവും കാട്ട് തീയും ഇന്ന് വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു തൻനിമിത്തം ജനങ്ങൾ ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനായി വലയുന്ന കാഴ്ച സാധാരണമായിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയോടും മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടതയുടെ ഫലമാണ് ഇതെന്ന് മറ്റുള്ളവർ വിലയിരുത്തിയാലും കർത്താവ് മൂന്നറിയിപ്പ് തന്നതിൻപ്രകാരം നടക്കുന്നതാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അത്യുഗ്ര ചുഴലി കൊടുങ്കാറ്റുകൾ (Hurricane), സുനാമി (Tsunami), ശക്തമായ മഞ്ഞുവീഴ്ച മുതലായവയിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ അധ്വാനങ്ങളും കൃഷിയും ഇന്ന് തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലോകജനതയുടെ മൂന്നിലൊന്നും ഇന്ന് അർദ്ധ പട്ടിണിയിലാണ് കഴിയുന്നത്.

ഭൂകമ്പവും പ്രകൃതി നാശവും : കർത്താവ് ഓർമ്മിപ്പിച്ചതുപോലെ ഭൂകമ്പം ഇന്ന് നിത്യസംഭവമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു (മത്താ. 24:6-8; മർക്കോ. 13:7-8; ലൂക്കോ. 21:11). ആരും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഇടങ്ങളിൽ പോലും ശക്തമായ ഭൂമി കുലുക്കങ്ങൾ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പത്ത് ലക്ഷത്തോളം ആളുകൾ ഭൂമികുലുക്കത്തിൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടെങ്കിൽ ഇരുപത്തി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ

അതിന്റെ പത്തിരട്ടി അപകടങ്ങളും ആശങ്കാശയവും സംഭവിക്കുമെന്നാണ് വിദഗ്ദ അഭിപ്രായം.

പകർച്ച വ്യാധികളും മാരക രോഗങ്ങളും : ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന പുതിയ പുതിയ രോഗങ്ങളും മഹാവ്യാധികളും ഇന്ന് എല്ലാവരുടെയും സ്വസ്ഥത കെടുത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ക്ലപ്പുറത്തായി മാരക രോഗങ്ങൾ പ്രതിവീധ ഇല്ലാതെ മനുഷ്യകുലത്തെ വേട്ടയാടുന്നു. എയിഡ്സ്, പക്ഷിപനി, പന്നിപനി (Swine Flu), എബോള (Ebola Virus), കാൻസർ, സിക്ക (Zika), ഡെങ്കി പനി, ചിക്കൻ ഗുനിയ, മലേറിയ, നിപാ വയറസ്, മാഡ് കൗഡിസീസ് (Mad Cow Disease) തുടങ്ങി അനവധി മാരക രോഗങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിയെ അതിയാരുണമാം വിധം ഗ്രസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 2020-ലെ ബഹു വ്യാപ്ത രോഗ (Pandemic) മായി കൊറോണ വയറസ് ലോകത്തിലെ 217- രാജ്യങ്ങളിലായി മരണം വിതച്ചു ഭീതിജനകമാം വിധം പടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

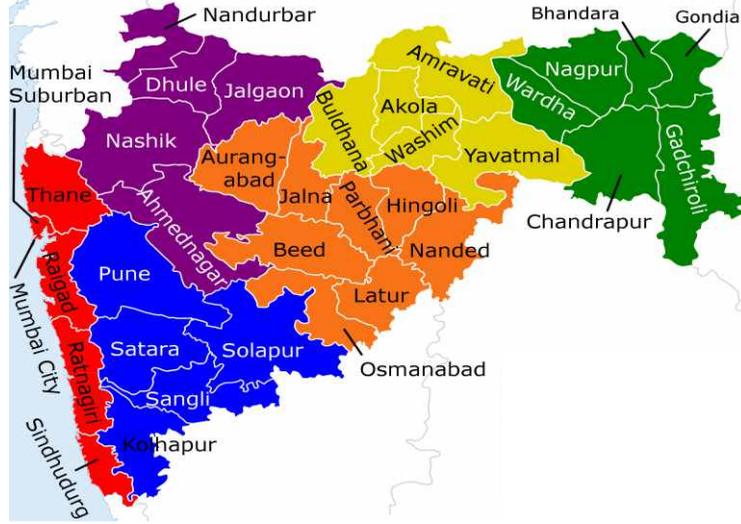
അധർമ്മം (Doing what is not right) പെരുകുന്നു, അക്രമം (Violence) വർദ്ധിക്കുന്നു : മനുഷ്യ ജീവൻ വില കൽപിക്കാത്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. തീവ്രവാദികൾ തങ്ങളുടെ മതപരവും വ്യക്തിപരവും ആയ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഏതു ക്രൂരകൃത്യ

വും ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. നീതിന്യായ കോടതികൾ പോലും സ്വജന പക്ഷവാദവും കൈക്കൂലിയും മുൻനിർത്തി നീതിയും ന്യായവും അവഗണിക്കുന്നു; രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യ സംരക്ഷണാർത്ഥം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അധർമ്മം മൂലം മനുഷ്യ ജീവിതം നരക തുല്യമായി മാറുന്നു. നിരപരാധികൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും അപരാധികൾ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രമസമാധാനനില ലോകത്തിൽ താറുമാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സത്യവും നീതിയും പാലിക്കപ്പെടേണ്ട ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിൽ തന്നെ നേരിട്ടും നീതിക്കും ആത്മാർത്ഥതയ്ക്കും ദാരിദ്ര്യം നേരിട്ട് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ സംജാതമായിരിക്കുന്നു. പണവും സ്വാധീനവും ഉപയോഗിച്ച് എന്തും നടത്തിയെടുക്കാം എന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് ഇന്നുള്ളത്. തൽഫലമായി സ്നേഹം തണുത്തു പോകയും ദൈവവിശ്വാസം പോലും കേവലം പേരിനു മാത്രമായും തീർന്നിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ മൂല്യശോഷണം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. “ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ചു അതിന്റെ ശക്തിയെ ത്യജിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം സഭകളിൽ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു” (2 തിമോ. 3:1-6).

സുവിശേഷം ലോകമെങ്ങും പ്രസംഗിക്കപ്പെടണം : കർത്താവിന്റെ അന്ത്യകൽപന പ്രകാരം സത്യസുവിശേഷം ലോകം മുഴുവനും അറിയിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു (മത്താ. 28:

18-20); മർക്കോ. 16:15,16). ഈ സുവിശേഷം സകല ജാതികളുടെയും ഇടയിൽ സാക്ഷ്യത്തിനായി പ്രസംഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ തന്റെ വരവാകും എന്ന് കർത്താവ് തന്നെ വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി (മത്താ. 24:14; മർക്കോ. 13:10). ടെലിവിഷൻ റേഡിയോ തുടങ്ങിയ മാധ്യമങ്ങളിൽ കൂടി സുവിശേഷഘോഷണം നാളിതുവരെ അഭംഗുരം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും വിവര സാങ്കേതികതയുടെ വളർച്ചയാൽ ഈ കാലത്തിൽ അതിന്റെ വ്യാപനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക വേഗം കൈവന്നിട്ടുണ്ട് എന്നത് സത്യമാണ്. സ്മാർട്ട് ഫോൺ, ഇന്റർനെറ്റ്, വൈഫൈ തുടങ്ങിയവയും ഗൂഗിൾ മീറ്റ്, സൂം, ഫെയ്സ്ബുക്ക്, വാട്സാപ്പ് തുടങ്ങിയ നൂതന സാങ്കേതിക സംവിധാനങ്ങളും സുവിശേഷകർക്ക് എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിയാത്ത വിദൂര ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോലും സുവിശേഷ വ്യാപനത്തിന് വളരെയധികം സഹായകരമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കാലാവസാനത്തിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ കർത്താവ് വെളിപ്പെടുത്തിയ ഈ അടയാളങ്ങൾ നിത്യേന സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പ്രാപഞ്ചിക ലക്ഷണങ്ങളായി കർത്താവ് വെളിപ്പെടുത്തിയ ആകാശത്തിലെ അടയാളങ്ങളും തീർച്ചയായും സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. സമയം നിശ്ചയമില്ലാത്തതിനാൽ നാം ഉണർന്നിരിക്കേണം.

PRAY FOR IPC MAHARASHTRA STATE

Pray
FOR

- ◆ 409 Churches
- ◆ 409 Pastors
- ◆ 370 Outstations
- ◆ 152 Prayer Cells
- ◆ 42 House churches
- ◆ Upcoming Church buildings and parsonages
- ◆ Hebron Bible College
- ◆ Suvatha Publications
- ◆ Tracts & Literature Ministry
- ◆ 28 Primary Schools and Balwadies in the Villages

കഠിനാധ്വാനിയും ഉത്സാഹിയുമായ പാ. കെ.വി. എബ്രഹാം

കഠിനാധ്വാനിയും ഉത്സാഹിയുമായ വ്യക്തിയായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ ദിവസം അന്തരിച്ച പാസ്റ്റർ കെ. വി. എബ്രഹാംമെന്ന് മഹാരാഷ്ട്ര മുൻ അധ്യക്ഷൻ പാസ്റ്റർ പി. ജോയി അനുസ്മരിക്കുന്നു.

പാസ്റ്റർ കെ.വി. എബ്രഹാമുമായി ദീർഘ നാളത്തെ പരിചയമാണ് എനിക്കുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘ വീക്ഷണവും കഠിനാധ്വാനവും നേതൃത്വപാഠവും ഏറെ പ്രശംസനീയമാണ്.

1970 ലാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത്. ഐപിസി എൻ ആർ രൂപീകരണത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകളിലാണ് ഒരമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവസരമുണ്ടായത്. അന്ന് മുതൽ തന്നോടൊപ്പം സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിൽ സജീവ പങ്കാളിയായി നിലകൊണ്ടു.

കണ്ടലാ പോർട്ട് ട്രസ്റ്റിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന കാലം മുതൽ അദ്ദേഹം സുവിശേഷ വേലയിൽ താൽപരനും സഭകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ അത്യന്തസാഹിയുമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പൂർണ്ണ സമയ

ശുശ്രൂഷക്കായി വേർതിരിയുകയും മറ്റെല്ലാറ്റിലുമധികം തന്റെ ശുശ്രൂഷയെ മഹത്തരമായി കാണുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറി, ഒന്നിലധികം തവണ ഐപിസി നോർത്തേൺ റീജിയൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിൽ അദ്ദേഹം പ്രശോഭിച്ചു.

ആരംഭ കാലങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് സഹായിയും താങ്ങും തണലുമായി നിലകൊണ്ട അദ്ദേഹം ഉത്സാഹിയും ചുറുചുറുക്കുമുള്ള നേതാവുമായിരുന്നു. തന്റെ നേതൃത്വ പാഠവും എടുത്തു പറയേണ്ടതും പ്രശംസനീയവുമാണ്. 1990-ൽ മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റ് രൂപീകരണത്തിനു ശേഷം ഐപിസി നോർത്തേൺ റീജിയൻ ഗുജറാത്ത് സ്റ്റേറ്റിന്റെ പ്രസിഡന്റ് ആയി. ഗുജറാത്ത് മേഖലയിൽ വളരെയധികം സഭകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉടലെടുക്കാൻ തന്റെ പ്രവർത്തനം മൂലം ഇടയായി.

കർത്താവിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വളരെ നാൾ തിളങ്ങി പ്രകാ

ശിച്ചു നിന്ന കർതൃദാസനായിരുന്നു പാസ്റ്റർ കെ.വി. എബ്രഹാം. സഹശുശ്രൂഷകരെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുകയും കൈതുറന്ന് സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഭാരതത്തിൽ വിവിധയിടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കർതൃവേലയിൽ വ്യാപൃതനായി. മഹാരാഷ്ട്രയിൽ ചെമ്പൂർ, അംബർ നാഥ്, ബോറി വിലി, ഗുജറാത്തിൽ ഗാന്ധി ധാം എന്നീ വിടങ്ങളിലും സഭാ ശുശ്രൂഷകനായി അദ്ദേഹം സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയും ഗുജറാത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

പാസ്റ്റർ പി.എ. ജോർജ്ജ് ഗുജറാത്ത് സ്റ്റേറ്റിന്റെ അധ്യക്ഷനായപ്പോൾ കേരളത്തിലെത്തി വിശ്രമ ജീവിതം നയിച്ചു പോന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ദേഹവിയോഗത്തിൽ ഐപിസി മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റിന്റെയും കൂട്ടു വേലക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ എന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും അഗാധമായ ദുഃഖവും പ്രത്യാശയും ഇത്തരമിടങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

- പാസ്റ്റർ പി. ജോയി

ഐപിസി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ കുമ്പനാട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഹിന്ദി / ഇംഗ്ലീഷ് (ദ്വിഭാഷ) സണ്ടേസ്കൂൾ പുസ്തകങ്ങൾ (നഴ്സറി 1 ₹ 80, നഴ്സറി 2 ₹ 80, ക്ലാസ് 1 ₹ 100) ലഭ്യമാണ്.

ആവശ്യക്കാർ ബന്ധപ്പെടുക

Saji Mathew - 98205 60569
Moncy P. George - 97027 15909
Email : ipcms.sundayschool@gmail.com

കുടുംതൽ കോപ്പികൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം.

കൈയൊഴിയുന്ന മനുഷ്യരും കൈ നീട്ടുന്ന കർത്താവും...

പാസ്റ്റർ സജി പിച്ചി

യെഹൂദന്മാരുടെ ശബ്ദത്തിൽ യേശുപള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുകയാണ്. പുരുഷാരത്തിന്റെ നടുവിൽ ഒരു സ്ത്രീ കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് യേശുവിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. ഭക്തജനങ്ങൾ നിവർന്നിരുന്ന് പ്രസംഗം കേൾക്കുമ്പോൾ കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ....!!!

യേശു അവളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അവൾ ഇടയ്ക്കിടെ തെളിപിരി കൊള്ളുന്നു... അവൾക്ക് യേശുവിനെ നോക്കേണം എന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഒട്ടും നിവരവാൻ അവൾക്കാവുന്നില്ല. യേശുവിന്റെ ദൃഷ്ടി അവളെ വിലയം ചെയ്തു. ഏതോ പൈശാചിക ബാധ അവളിലുണ്ടെന്ന് യേശു ഗ്രഹിച്ചറിഞ്ഞു. സദസ്സിനെ ഇളക്കി മറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നവരുണ്ട്. യേശുവിന്റെ പ്രസംഗം അത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നില്ല. പുരുഷാരത്തിന്റെ ഹൃദയസ്സന്ദനം മനസ്സിലാക്കിയാണ് യേശു ഉപദേശിച്ചത്. കണ്ണടച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നവരുണ്ട്. മുന്നിൽ നടക്കുന്നതൊന്നും അവർ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കുസൃതിയൊ മുതിർന്നവരുടെ സംസാരമോ, പ്രായമുള്ളവരുടെ സുഷുപ്തിയോ അവർ ഗൗനിക്കാറില്ല. എന്തെല്ലാം കലാപരിപാടികൾ അരങ്ങേറിയാലും അവർ നിർബാധം പ്രസംഗിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും.. സമയം പോലും ഇത്തരക്കാർ ശ്രദ്ധിക്കില്ല.

മുന്നിലിരിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ മുഖത്തിന്റെ ഭാവമാറ്റങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനാകാത്തവരാണവർ....!!!

അത്തരം ആളുകൾക്ക് ജനത്തെ ശങ്കയുണ്ട്. സ്റ്റേജ് കമ്പം എന്നൊക്കെ അതിനു പേർ വിളിക്കാം.

സംസാരിക്കുമ്പോൾ മുഖത്തു നോക്കാത്തവരുണ്ട്. മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിൽ അപകർഷതാ ബോധം അടിഞ്ഞു കൂടി കിടക്കുന്നതിനാൽ അവർക്ക് നേരെ നോക്കുവാൻ കഴിയില്ല. സാഹചര്യങ്ങളെ ഇവർക്ക് അഭിമുഖീ

കരിക്കാൻ ഭയമാണ്.

പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷിച്ച പലരും അവൾ കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കണ്ട് കുത്തി പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് അവരാരും അവളോട് അന്വേഷിച്ചില്ല. തിരക്കിട്ട പ്രോഗ്രാമുകൾക്കിടയിൽ അവർ അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചുമില്ല. അവരെല്ലാം ജ്ഞാനം വിളമ്പി കയ്യിട വാങ്ങി വേദി വിട്ട് പോകുന്നവർ ആയിരുന്നു.

യേശു അവരിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ദൃഷ്ടി എല്ലാവരിലും പതിഞ്ഞിരുന്നു. അശരണന്റെയും അഗതിയുടെയും അന്തഃപട്ടിണിക്കാരന്റെയും അവസ്ഥ അവൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

അധ്വാനിക്കുന്നവരുടെയും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുടെയും അന്താണി കർത്താവായിരുന്നു. കാരണം യേശുവിന്റെ പശ്ചാത്തലവും സാധാരണക്കാരന്റേതിനോട് സാമ്യമുള്ളതായിരുന്നു.

കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ സ്ത്രീയെ യേശു കണ്ടു. ഈ സ്ത്രീയുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത കുനി ആയിരുന്നു എങ്കിലും അവൾ ഒറ്റ കൂട്ടായ്മയും മൂടക്കുന്നവൾ ആയിരുന്നില്ല. അന്തരാത്മാവിൽ ഭക്തിയുള്ളവൾ. ദൈവത്തെ അറിയണം എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചവൾ. ആരാധനയുടെ മാധുര്യം ആസ്വദിക്കാൻ ആലയത്തിൽ അവൾ കടന്നുവന്നു...!!!

ശാരീരിക പരിമിതികളും ബലഹീനതകളും അവളുടെ കൂടപ്പിറപ്പ് ആയിരുന്നു... അവളുടെ ആരാധനക്ക് അതൊന്നും വിഘ്നം വരുത്തിയില്ല...!!!

യാതൊരു അംഗ വൈകല്യവുമില്ലാതെ നേരെ ചൊവ്വേ നടക്കാനും മുന്നിൽ ആറു നേരം വിട്ടിൽ നിന്നും ഹോട്ടലിൽ നിന്നും ഭക്ഷിക്കാനും മുള്ളവർ.. ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് ആലംബര വസ്ത്രം മാറിയുടുക്കാനും മുള്ളവർ..., അത്യന്താധുനിക ജീവിതനിലവാരവും ആലംബര വാഹന

സൗകര്യവുമുള്ളവർ.... കൂട്ടായ്മ മൂടക്കി വീട്ടിലിരിക്കുന്നു, അതിനവർക്ക് യാതൊരു മടിയുമില്ല.

ഒഴികഴിവുകൾ ധാരാളം പറയാനുണ്ട്. പാർക്കിലും മോളിലും നഗരത്തിലെ നക്ഷത്ര ഹോട്ടലുകളിലും തങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും ധൂർത്ത് ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ ചില കർതൃദാസന്മാരെങ്കിലും ആലയത്തിൽ അവർക്കായി നിരന്തര ഹോമയാഗം അർപ്പിക്കുകയാണ്. ആ വസ്തുത അവർ മനസ്സോടെ മറന്നു കളയുന്നു. അത് അയാളുടെ ജോലിയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അവഗണനയോടെ തള്ളിക്കളയുന്നു. ആ മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയുടെ പിൻബലത്തിലാണ് ഈ ആഘോഷങ്ങളെല്ലാം നടക്കുന്നത്. അനർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് തലനാരിഴവ്യത്യാസത്തിൽ രക്ഷപ്പെടുന്നത്... എന്നിട്ടും ആലയത്തിൽ അർപ്പിക്കുന്ന നാണയത്തിന് അവർ എള്ളു കീറി ഇവർ കണക്ക് പറയുന്നു.

ശാരീരിക ബലഹീനതകളുള്ള ഒരു സാധാരണക്കാരി പരിമിതികൾ വക വെക്കാതെ ആലയത്തിൽ ആരാധനയ്ക്കായി കടന്നു വരുന്നു. സ്ഥലം അവൾക്ക് പ്രശ്നമല്ല... ദൂരം അവൾക്ക് വിഷയമല്ല. ഇരിപ്പിടം എവിടെയെന്നത് പ്രസക്തമല്ല.. സുഖ സമ്പന്നതയുടെ കൊടുമുടിയിൽ വാഴുന്നവർ...

ഒരു കാലത്ത് പരിമിതികളും പരാധീനതകളും അനുഭവിച്ച് ആരാധിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു. ആധുനിക സുഖസകര്യങ്ങളായപ്പോൾ തലമുറകൾ ആരാധന അവഗണിച്ച് ദൈവികമല്ലാത്ത മറ്റിടങ്ങളിൽ ചേക്കേറുന്ന കാഴ്ചആധുനിക ലോകം കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്...

കുനിയായ ഈ സ്ത്രീയെ യേശു കണ്ടു. 18 വർഷമായി ഒരു രോഗാത്മാവിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽ

അവൾ ഞെരിഞ്ഞമരുകയാണ്. ഒട്ടും നിവരവാൻ കഴിയാതെ അവൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകയാണ്. പള്ളിയിൽ ഉപദേശി കുമ്പോൾ അവളുടെ വ്യഥ കണ്ട യേശു അവളെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു.

ജീവിതത്തിൽ ഓരോ വ്യക്തിയും അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടിന്റെ കയ്പുനീർ അറിയുന്നവനാണ് നമ്മുടെ കർത്താവ്. കാരണം കർത്താവും ഒട്ടേറെ കയ്പുനീർ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവനാണ്.

വർഷങ്ങൾ പഴകിയ അസുഖമാണെങ്കിലും വൈദ്യശാസ്ത്രം ഉപേക്ഷിച്ചതാണെങ്കിലും മാതൃകമായ രോഗമാണെങ്കിലും ഭിഷഗ്വരന്മാർ തള്ളിയ കേസാണെങ്കിലും മെഡിക്കൽ സയൻസിൽ മരുന്നില്ലാത്ത കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും സൗഖ്യമാക്കുവാൻ ദൈവം ശക്തനാണ്.

യേശു കുമ്പനായ സ്ത്രീയെ തൊട്ടു സ്ത്രീയേ, നിന്റെ രോഗബന്ധനം അഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവളുടെ മേൽ കൈവെച്ചു. ക്ഷണത്തിൽ അവൾ നിവർന്ന് നിന്ന് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

പക്ഷെ പള്ളി പ്രമാണി നീരസപ്പെട്ടു. കാരണം പറഞ്ഞത് ശബ്ദത്തിൽ യേശു സൗഖ്യമാക്കിയെന്ന്. അദ്ദേഹം ഒരാക്രോശം നടത്തി. പള്ളിയിൽ വരുന്നത് തന്റെ ഔദാര്യത്തിലാണെന്ന മനോഭാവം പള്ളി പ്രമാണിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പുരുഷാരത്തോടു: വേല ചെയ്യാൻ ആറുദിവസമുണ്ടല്ലോ; അതിനകം വന്നു സൗഖ്യം വരുത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ; ശബ്ദത്തിൽ അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. ശബ്ദത്തിന് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്ന പള്ളി ഭക്തർ. ചില ആചാരങ്ങളും മാതൃകകളും വച്ച് പുലർത്തുന്നവർ ഇന്നും സഭയ്ക്കകത്തുണ്ട്. അവരുടെ പ്രതിനിധിയാണ് പള്ളി പ്രമാണി.

ഒരിക്കൽ പോലും കുമ്പനായ സ്ത്രീയോട് സഹതാപപൂർവ്വമായ സമീപനം ഇദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. കർത്താവിന്റെ പ്രതികരണം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

കർത്താവും അവനോടു: കപട ഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ ശബ്ദത്തിൽ തന്റെ കാളയെയോ കഴുതയെയോ തൊട്ടിയിൽ നിന്നു

കവിത

കുരിശ്

ജോസ് പൈനുകൽ

പരിഹാസചിഹ്നമായ് മുദ്രകുത്തപെട്ട
കുരിശിന്നൊരഭിമാനസ്സുംഭം
മിശിഹാ വിശുദ്ധീകരിച്ച സൽക്കീർത്തി
നിന്ദിത മാറ്റി സ്തുതി പാത്രമാക്കി

അധികാരഹൃദയങ്ങൾ അഹമെന്നശക്തികൾ
ക്കിരയായതിടയന്റെ ദേഹം
വിധിനടപ്പാക്കിടാൻ കരുവായ് നിയോഗിച്ച
കുരിശിന്നൊരിതിഹാസപാത്രം

മഹനീയനേശുവിന്ദയനീയസഹനാന്ത്യ
ബലിവേദിയായ് തീർന്ന കുരിശിൽ
മരണത്തോടടുക്കിയാനിമിഷങ്ങളിൽ
ശുദ്ധഹൃദയം കവിഞ്ഞതും സ്നേഹം

പരിപാവനന്മനിൽ അപഹാസ്യമരണമെ -
ന്നധമവ്യാമോഹങ്ങൾ താണ്ടി
തിരുവുമ്മാനത്തിലേയ്ക്കിടയന്റെ യാത്രയിൽ
സഹകാരിയായ് തീർന്ന ശ്രേഷ്ഠൻ

മരണം നടപ്പാക്കി വിജയം വരിച്ചവർ -
ക്കിളവേകിയാത്രയായ് നാഥൻ
പിരിയാതെ സ്നേഹമായ് ഹൃദയം ഗ്രസിച്ചവ -
ന്റീഹലോകവിജയ പ്രതീകം
കുരിശേ നീ പരിപൂർണ്ണയാഗപ്രതീകം

അഴിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം കുടിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ സാത്താൻ പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി ബന്ധിച്ചിരുന്ന അബ്രാഹാമിന്റെ മകളായ ഇവളെ ശബ്ദത്തു നാളിൽ ഈ ബന്ധനം അഴിച്ചുവിടേണ്ടതല്ലയോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ വിരോധികൾ എല്ലാവരും നാണിച്ചു; അവനാൽ നടക്കുന്ന സകല മഹിമകളാലും പുരുഷാരം ഒക്കെയും സന്തോഷിച്ചു. യഥാർത്ഥ പ്രശ്നത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന ദൈവ

പുത്രൻ. യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം അറിഞ്ഞു പരിഹരിക്കുന്ന ദൈവപുത്രൻ... മനുഷ്യർ കൈയൊഴിയുമ്പോൾ കർത്താവ് കൈ നീട്ടി സഖ്യം കൽപിക്കുന്നു. കൃഷ്ണ രോഗികളെ, അന്ധന്മാരെ എന്ന് വേണ്ട ഏതൊരുവന്റെയും ജീവിതത്തിൽ ഇറങ്ങി വരുന്നവനാണ് ഈ കർത്താവ്.

ആകയാൽ പൗലോസിനോട് ചേർന്ന് നമുക്കും പറയാം കർത്താവു എനിക്കു തുണ; ഞാൻ പേടിക്കയില്ല; മനുഷ്യൻ എന്നോടു എന്തു ചെയ്യും?

HEBRON BIBLE COLLEGE

ESTABLISHED IN 1992

Fully owned and managed
by
IPC Maharashtra State

31 Years of
God's
Faithfulness

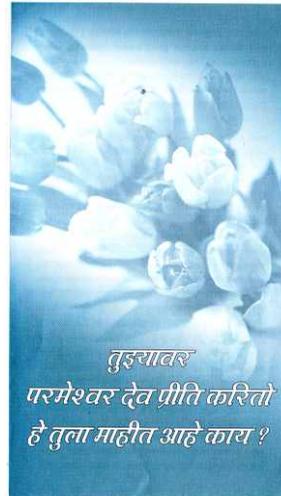
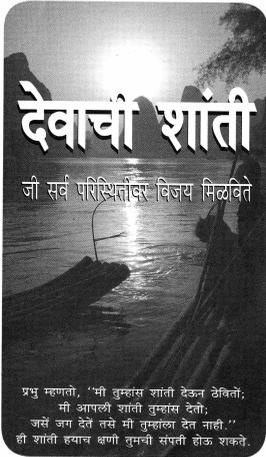
Vision :
Light up the villages of
Maharashtra
through living word.

For
more details
contact

Bro. Varghese Kollakompil
(Administrator) 9821332273

P.O. Box No. 17082, Tilaknagar P.O., Chembur, Mumbai - 400 089.

ലഘുലേഖകൾക്ക് ബന്ധപ്പെടുക

ഐ.പി.സി. മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റിലെ എല്ലാ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലേക്കും ആവശ്യമായ വിവിധ മറാഠി, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ് ലഘുലേഖകൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യമുള്ള സഭകളുടെയോ ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളുടെയോ ഉത്തരവാരിത്വപ്പെട്ടവർ ബന്ധപ്പെടുക

Contact

Bro. Varghese Kollakompil - Mob.: 09821 332273

If you have been blessed by this Magazine
please introduce it to others.

To receive this magazine please contact :

Suvartha Publications

P.O. Box No. 17082, Tilaknagar,
Chembur, Mumbai - 400 089
Mob.: 9821 33 22 73

കുടിലതകളിൽ കുടുങ്ങരുതേ !

‘സുവാർത്ത’യുടെ സഹൃദയരായ വായനക്കാരേ, “പാർശ്വവീക്ഷണം” എന്ന പംക്തിയിലേക്ക് വീണ്ടും സ്വാഗതം. അനേകവർഷങ്ങൾ നിങ്ങളോരോരുത്തരും ഈ ചെറുപംക്തിക്ക് നൽകിയ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ഒരു ഇടവേളയ്ക്കുശേഷം ഈ പംക്തി പുനരാരംഭിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും അതിനായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചവരെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പലരുടെയും കുടില തന്ത്രങ്ങളാൽ ജീവിതത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ട പല രും നമുക്ക് ചുറ്റും ഉണ്ട്. സാത്താ ന്റെ തന്ത്രങ്ങളിൽ പെട്ട് വിശ്വാസ ജീവിതത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചുപോയവരും കുറവല്ല. അവന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, അതിനോട് എതിർത്ത് നിൽക്കുവാൻ അപ്പോസ്തലൻ നമ്മെ ബുദ്ധിയുപദേശിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്.

“ദി കേരള സ്റ്റോറി” എന്ന സിനിമ ഏറെ വിവാദങ്ങളാണ് ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നത്. സുദീപ്തോ സെൻ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ ഹിന്ദി സിനിമ കേരളത്തെ അപമാനിക്കുന്നതാണെന്ന് ഒരു വിഭാഗം വാദിക്കുമ്പോൾ യാഥാർത്ഥ്യം മാത്രമാണ് അതിലുള്ളത് എന്ന് മറുവിഭാഗവും വാദിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം എന്തുതന്നെയായാലും, അതിലെ പ്രമേയം വളരെ ഗൗരവത്തോടെ കാണേണ്ടതുണ്ട്. പ്രണയം നടിച്ച ആയിരക്കണക്കിന് ക്രൈസ്തവ-ഹിന്ദു പെൺകുട്ടികളെ മതപരിവർത്തനം നടത്തി ഭീകരവാദ സംഘടനകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയെന്നതാണ് ഈ സിനിമ വിവരിക്കുന്നതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. പ്രണയമെന്ന ചതിക്കുഴിയിൽ അകപ്പെട്ട ജീവിതം ഹോമിക്കപ്പെട്ട ആയിരങ്ങൾ നമ്മുടെയിടയിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതും ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. വിശ്വാസികളായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ - ആണായാലും പെണ്ണായാലും - ഇങ്ങനെയുള്ള ചതിക്കുഴിയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ പരിധിയും പരിമിതിയും നമ്മുടെ തലമുറ മറക്കാതിരിക്കട്ടെ.

ആയിരക്കണക്കിന് യുവാക്കൾ ഈ തലമുറയിൽ ലഹരി മരുന്നിന് അടിമകളായിത്തീരുന്നുണ്ട്. വിശ്വാസ കുടുംബങ്ങളിൽ ജനിച്ചു വളർത്തപ്പെട്ട പല കുഞ്ഞുങ്ങൾപോലും ഇതിന് അടിമകളാകുന്നുവെന്നത് വളരെ ഗൗരവമേറിയ വിഷയമാണ്. ശരിയായ ബോധവൽകരണത്തിലൂടെ നമ്മുടെ തലമുറയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല നമുക്കുണ്ട്. അതിനാവശ്യമായ ചുവടുകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ സഭയ്ക്കു ബാധ്യതയുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികളായി ശോഭിക്കേണ്ട നമ്മുടെ തലമുറ സാത്താന്റെ ഏജൻ്റുമാരായി തീരുവാൻ ഇടയാകരുത്.

മോഹനവാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകി,

പാർശ്വവീക്ഷണം മാത്യൂസ്

കാണുന്നതെല്ലാം പൊന്നാക്കാമെന്ന് ധരിപ്പിച്ച്, ക്രൈസ്തവ സഭയെ തങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ പല വർഗ്ഗീയ ശക്തികളും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അധികാരവും പണവും കൊതിച്ച യുവാസിനെപ്പോലെ ഭാരത സഭയെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്ന മതമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും അയ്മേനി പ്രമാണിമാരെയും ഓർത്ത് സഹതപിക്കുന്നു. താലോലിച്ച് കൂടെയിരുത്തി ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം കറിവേപ്പില സമാനം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന തിരിച്ചറിവ് അവർക്കില്ലാതെ പോകുന്നു. പച്ചപ്പല്ലൂർ കാണിച്ച് കൊണ്ടുപോകുന്നത് തൊഴുത്തിലേക്കല്ല മറിച്ച് അറവുശാലയിലേക്കാണെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല.

ഭാരതത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭ

പലയിടങ്ങളിലും പിഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പലരും രക്തസാക്ഷികളാകുന്നു. വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിലൊന്നും ഇതൊരു വാർത്തയായില്ലെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇവരുടെ പേരും നാഥൻ എഴുതിചേർക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ഉത്തരഭാരതത്തിൽ സ്ഥിതി ഇതായിരിക്കെ, ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ഈറ്റില്ലമെന്ന് പേരുകേട്ട കേരളത്തിലെ ചില നസ്രാണി പ്രമുഖർ കാവി രാഷ്ട്രീയത്തിന് ജയ് വിളിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ദുഃഖം തോന്നുന്നു.

പൊതുരാഷ്ട്രീയത്തിൽ മാത്രമല്ല, ദൈവസഭയുടെ അകത്തളങ്ങളിലും ഈ പ്രവണതകൾ കണ്ടുവരുന്നു എന്നതും സത്യമാണ്. വ്യക്തികളേയും, കുടുംബങ്ങളേയും സഭകളേയും ആത്മീകമായി വന്ധ്യരാക്കുവാൻ പിശാച് നടത്തുന്ന കുടില തന്ത്രങ്ങളുടെ ഭാഗമാണ് ഇവയെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം. പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയുടെ വാഹകരായി, ആത്മമൂല്യങ്ങളുടെ ചാലകങ്ങളായി ജീവിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയട്ടെ. മുഖംമുടികൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞ് പരിശുദ്ധാത്മ നിയന്ത്രിതമായ നമ്മുടെ രൂപഭാവങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർ കാണട്ടെ. മുഖംമുടിക്കുള്ളിലെ വികൃതരൂപമല്ല, ലോകത്തിന് വെളിച്ചമാകേണ്ട പ്രകാശഗോപുരങ്ങളായി, ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാവം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നവരായി അവർ നമ്മെ കാണട്ടെ. സാത്താന്റെ കുടിലതകളിൽ നാം കുടുങ്ങിപ്പോകരുത്. അവന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നാം അറിയാതിരിക്കരുത്.

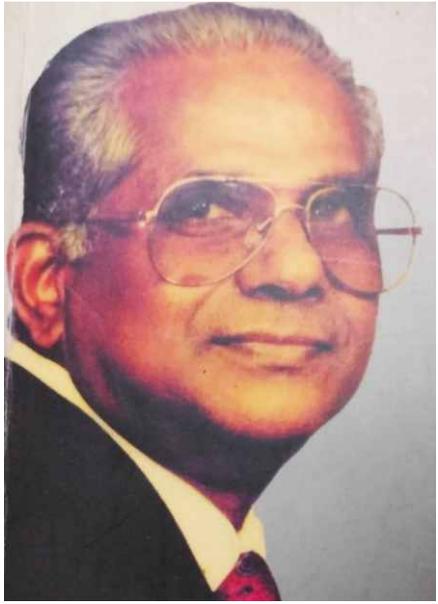
പാസ്റ്റർ കെ.വി. എബ്രഹാം ഇനി ഓർമ്മകളിൽ

“നിങ്ങളോട് ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചുനിങ്ങളെ നടത്തിയവരെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ അവരുടെ ജീവാവസാനം ഓർത്ത് അവരുടെ വിശ്വാസം അനുകരിപ്പിൻ” (എബ്രാ. 13:7).

1934 ഡിസംബർ 5-ാം തീയതി കേരളത്തിൽ പെരുമ്പെട്ടി എന്ന സ്ഥലത്തു വർഗീസ് അന്നമ്മ ദമ്പതികളുടെ മൂന്നാമത്തെ മകനായി അവരാച്ചൻ ജനിച്ചു. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം തിരുവല്ലാ മാർത്തോമ്മാ കോളേജിൽ നിന്നും പ്രീഡിഗ്രിയും പിന്നീട് ആലുവാ യൂസി കോളേജിൽ നിന്നും ഡിഗ്രിയും കരസ്ഥമാക്കി. 1958-ൽ ഒരു ജോലി അന്വേഷിച്ചു ഗുജറാത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ കണ്ടലൈ പോർട്ടിന്റെ ഗാന്ധിയാമിലുള്ള ഓഫീസിൽ തനിക്കു ജോലി തരപ്പെട്ടു. 13 വർഷം ആ ജോലിയിൽ തുടർന്നു. അപ്പോൾ തന്നെ താൻ ഒരു പ്രാർത്ഥനാകൂട്ടം ആരംഭിച്ചു. അതാണ് പിന്നീടു വളർന്നു പന്തലിച്ചു വന്ന ചർച്ച് ഓഫ് ഗാന്ധിദാം എന്നറിയപ്പെടുന്ന വലിയ സഭ. ജോലിയോടൊപ്പം സുവിശേഷ വേല ചെയ്യുവാൻ തനിക്കു യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ലായിരുന്നു.

1964 ഡിസംബർ 31-നു സീതത്തോടു മുഴിക്കൽ കുഞ്ഞച്ചൻ ഉപദേശിയുടെ മകൾ മറിയക്കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ച് കുടുംബസ്ഥനായി. കണ്ടലൈ പോർട്ട് ആശുപത്രിയിൽ നേഴ്സായി ജോലി ആരംഭിച്ചു. പിന്നീടു മേട്രൺ ആയി മറിയക്കുട്ടി വിരമിച്ചു. കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കാലം മുതൽ പൂർണ്ണസമയ സുവിശേഷവേല ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹിച്ച പാസ്റ്റർ എബ്രഹാം 1971-ൽ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു പൂർണ്ണസമയ സുവിശേഷകനായി 1972-മുതൽ 1994 വരെ നീണ്ട 22 വർഷങ്ങൾ ഐപിസി നോർത്തേൺ റീജിയൻ സെക്രട്ടറിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. പിന്നീട് ഐപിസി വെസ്റ്റേൺ റീജിയന്റെ പ്രസിഡണ്ടായി 12 വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. അതിന്റെശേഷം ഐപിസി ഗുജറാത്ത് സ്റ്റേറ്റിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായി 5 വർഷം പ്രവർത്തിച്ചു.

ഇതിനോടകം ചെമ്പൂർ, കല്യാൺ, അംബർനാഥ്, അഹമ്മദാബാദ്, കണ്ടലൈ, ബോറിവിലി, ഗാന്ധിയാം എന്നീ ഐപിസി സഭകളിൽ ശുശ്രൂഷകനായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1974-മുതൽ 1980 വരെയാണ് ചെമ്പൂർ ഐപിസിയിൽ താൻ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് മിസാർ ഹാളിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കി ആരാധന എലിസബേത്ത് സ്കൂളിൽ നിന്നും മാറ്റിയത്. ഈ

ഹാളിന്റെ സാമ്പത്തിക ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളെയും സുഹൃത്തുക്കളെയും സമീപിച്ചു പണം സമാഹരിച്ചപ്പോൾ താനും അതിന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർക്കുന്നു.

പാസ്റ്റർ കെ.വി. എബ്രഹാം ബിരുദധാരിയും കഴിവുള്ള ആളുമായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ബിരുദധാരികൾ നമ്മുടെയിടയിൽ ചുരുക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ താൻ വളരെ എളിമയോടു കൂടെയായിരുന്നു മറ്റുള്ളവരോടു പെരുമാറിയിരുന്നത് താഴ്മയോടും ക്ഷമയോടും കൂടിയുള്ള തന്റെ ഇടപെടൽ മൂലം സഭാതലങ്ങളിലുള്ള അനേക വിഷയങ്ങൾ അനായാസമായി

പരിഹരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നു മാത്രമല്ല അനേക വിശ്വാസികളെ രൂപപ്പെടുത്തുവാനും അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ ദൈവോന്മുഖമാക്കുവാനും അനേകരുടെ ആത്മീയ പിതാവായുവാനും ദൈവം തന്നെ ഉപയോഗിച്ചു.

തന്റെ 80-ാമത്തെ വയസിൽ വടക്കേ ഇന്ത്യൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും വിരമിച്ച് കേരളത്തിൽ പോയി താമസിക്കുകയും ഐപിസി എലിംസഭയിൽ അംഗമായി തുടർന്നു വരികയുമായിരുന്നു. എടുത്തു പറയത്തക്ക യാതൊരു ശാരീരിക അസുഖങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും 2023 ഏപ്രിൽ 17-ാം തീയതി താൻ പ്രിയംവെച്ചു കർത്തൃസന്നിധിയിലേക്കു വിളിച്ചു ചേർക്കപ്പെട്ടു.

ഒരു തലമുറ പോകുന്നു മറ്റൊരു തലമുറ വരുന്നു. എളിമയോടും ക്ഷമയോടും കൂടെ മറ്റുള്ളവരോടു ഇടപെടുന്നവരും അപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരും സമൂഹത്തിൽ കുറഞ്ഞുവരികയാണ് അതുകൊണ്ടുതന്നെ വിഷയങ്ങൾ അനായാസം പരിഹരിക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകുന്ന സാഹചര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിടവിലേക്കു നമുക്കു ഇറങ്ങി നിൽക്കാം.

എന്നാൽ ബുദ്ധിമാന്മാർ ആകാശമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രഭുപോലെയും പലരെയും നീതിയിലേക്കും നയിക്കുന്നവർ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെയും എന്നു മെനേക്കും പ്രകാശിക്കും (ദാനി. 12:3) എന്നു ജീവിതത്തിലൂടെ കാണിച്ചു തന്ന അവരാച്ചായന്റെ നല്ല മാതൃകകളെ പിൻപറ്റാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

Bro. Varghese Kollakompil

VBS Masters training with Excel Ministries at Amravati

Trained VBS masters with care takers and Excel team

Food for all

Church building work is in progress at Nanded

Church building under construction - Parathwada

Progressing our church building work at Nagpur